BIBLIOTECA CENTRALĂ R.P.R. Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest numărul pagini 5 6 ● În acest număr ● În paginile ● În acest numărul

SPORT

DE PESTE HOTARE

FIECARE MINUT FRUCTIFICAT CU VALOARE MAXIMĂ PENTRU PRODUCȚIE!

Argumente pentru extinderea inițiativei tinerilor de la Uzinele „Semănătoarea"

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5523

6 PAGINI
25 BANI

MARȚI
21 FEBRUARIE
1967

IERI S-A DESCHIS ÎN CAPITALĂ A VI-A CONFERINȚĂ A U.A.S.R.

Începînd de luni dimineața, Palatul Marii Adunări Naționale găzduiește, timp de două zile, cea de-a VI-a Conferință a Uniunii Asociațiilor Studenților din Republica Socialistă România.

Participă aproape 500 de delegați aleși de tineretul studios din cele 15 centre universitare ale țării și numeroși invitați. Pe ordinea de zi a Conferinței sînt înscrise: Raportul Consiliului U.A.S.R. cu privire la activitatea desfășurată în perioada dintre Conferința a V-a și Conferința a VI-a a U.A.S.R. și sarcinile de viitor ale asociațiilor studenților; Raportul Comisiei de cenzori; Modificări la Statutul Asociațiilor Studenților din Republica Socialistă România; Alegerea Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților din Republica Socialistă România și a Comisiei de cenzori.

Ora 10. În sala conferinței sosesc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Leonte Răutu, Manea Mănescu, Virgil Trofin. Delegații și invitații au întîmpinat cu căldură și entuziasm pe conducătorii partidului și statului, manifestîndu-și dragostea și atașamentul profund față de partid. Sub cupola Palatului M.A.N. au răsunat imnuri studențești și cîntece revoluționare.

În sală se află membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, personalități ale vieții noastre științifice și culturale, rectori ai instituțiilor de învățămînt superior, profesori universitari și alte cadre didactice, activiști de partid, ai U.T.C. și U.A.S.R., elevi din clasele a X-a și a XI-a ale liceelor din Capitală.

Delegații la Conferință au adoptat ordinea de zi.

Primit cu vii și îndelungi aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. În repetate rînduri, cuvîntarea secretarului general al C.C. al P.C.R. a fost subliniată cu puternice aplauze.

Un grup de studente și studenți a oferit buchete de flori conducătorilor de partid și de stat.

Continuare în pag. a III-a

Prima zi a lucrărilor

Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Leonte Răutu, Manea Mănescu, Virgil Trofin. Delegații și invitații au întîmpinat cu căldură și entuziasm pe conducătorii partidului și statului, manifestîndu-și dragostea și atașamentul profund față de partid. Sub cupola Palatului M.A.N. au răsunat imnuri studențești și cîntece revoluționare.

În sală se află membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, personalități ale vieții noastre științifice și culturale, rectori ai instituțiilor de învățămînt superior, profesori universitari și alte cadre didactice, activiști de partid, ai U.T.C. și U.A.S.R., elevi din clasele a X-a și a XI-a ale liceelor din Capitală.

Delegații la Conferință au adoptat ordinea de zi.

Primit cu vii și îndelungi aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. În repetate rînduri, cuvîntarea secretarului general al C.C. al P.C.R. a fost subliniată cu puternice aplauze.

Un grup de studente și studenți a oferit buchete de flori conducătorilor de partid și de stat.

Continuare în pag. a III-a

Citiți în pag. 2-a

Raportul de activitate al Consiliului U.A.S.R.

prezentat de către tovarășul Mircea Angelescu, președintele Consiliului U.A.S.R.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarăși,

Conferința dumneavoastră, chemată să analizeze activitatea organizațiilor studențești și să traseze sarcinile lor de viitor, capătă o importanță și mai mare prin aceea că ea coincide cu împlinirea a 10 ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studențești din România.

Cu acest prilej vă felicit din toată inima și vă aduc dumneavoastră, tuturor studenților din patria noastră, un salut călduros din partea Comitetului Central al Partidului, al Consiliului de Stat și al Guvernului. **(aplauze prelungite).**

Uniunea Asociațiilor Studențești a desfășurat o activitate rodnică, a adus o contribuție valoroasă la înfăptuirea politicii partidului de educare și pregătire a tinerilor generații de intelectuali ai României socialiste. Zeci și zeci de mii de specialiști care au absolvit în acești ani învățămîntul superior își amintesc cu plăcere de anii studenției, de activitatea desfășurată în rîndul asociațiilor studențești, care au contribuit la formarea lor ca intelectuali și cetățeni devotați construcției socialiste. În acest domeniu de activitate, Uniunea Asociațiilor Studențești din România și-a dovedit pe deplin utilitatea, și-a îndeplinit cu cinste menirea de organizație revoluționară a studenților. **(aplauze).**

Dezvoltarea neîntreruptă a economiei naționale, amploarea pe care o capătă activitatea științifică, răspîndirea culturii, înflorirea întregii noastre societăți fac necesar, an de an, un număr tot mai mare de specialiști cu studii superioare în toate domeniile vieții sociale. Pentru satisfacerea acestor necesități în continuă creștere, statul nostru face mari eforturi materiale și financiare. În universitățile și institutele de învățămînt superior din România învață astăzi peste 136 000 de studenți. Numai în acest an au intrat pe porțile facultăților circa 30 000 de tineri și tinere. Anual, cheltuielile alocate de stat pentru fiecare student se ridică în medie la aproape 12 000 lei. Dezvoltarea și construirea noilor spații de învățămînt, înzestrarea laboratoarelor cu aparatură și utilaj modern asigură condiții tot mai bune pentru desfășurarea procesului de învățămînt, pentru studiu. A sporit considerabil numărul căminelor și cantinelor, astfel încît în prezent circa 60 la sută din numărul studenților locuiesc în cămine și iau masa la cantine. Avînd asigurate astfel de condiții de studiu și de viață, studenții își pot concentra toate forțele spre învățătură, pentru a-și însuși o înaltă pregătire științifică și culturală.

Analizînd organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt, activitatea de formare a noilor generații de intelectuali ai patriei, putem spune că ele au dat rezultate bune. Aproape în totalitatea ei, studențimea țării învață cu conștiinciozitate, își însușește cu rîvnă noile cuceriri ale științei și tehnicii, se pregătește cu spirit de răspundere pentru ca mîine să-și poată aduce contribuția activă la măreața operă de edificare a noii societăți, de înflorire a națiunii noastre socialiste. **(vii aplauze).**

Folosesc acest prilej pentru a exprima aprecierea pozitivă a conducerii partidului și statului față de activitatea intensă și rodnică desfășurată de valorosul corp didactic universitar al țării noastre. **(aplauze).** Profesorii, conferențiarii, asistenții, întregul personal didactic și științific din învățămîntul superior își îndeplinesc cu cinste îndatorirea nobilă pe care le-a încredințat-o societatea, de a educa și forma noile generații de intelectuali ai României socialiste. Prin munca lor pasionată, animată de spirit patriotic, desfășurată atît în procesul de învățămînt cît și în cercetarea științifică — activități inseparabile — cadrele din învățămîntul superior aduc o contribuție însemnată la înfăptuirea politicii partidului de desăvîrșire a construcției socialiste, la crearea condițiilor necesare trecerii la făurirea societății comuniste.

Doresc să folosesc această împrejurare pentru a saluta în numele conducerii partidului și statului pe toți dascălii și cărturarii care de la înălțimea catedrei universitare transmit noilor generații mesajul culturii și științei înaintate. **(aplauze prelungite).**

Dragi tovarăși,

Ca în toate domeniile de activitate, și în învățămîntul superior parcurgem, an de an, un proces de continuă perfecționare. N-am proceda însă just dacă n-am evidenția lipsurile și neajunsurile care se mai manifestă în acest important sector al vieții sociale. Dezvăluirea lipsurilor ne ajută să cunoaștem și să înțelegem mai bine stările de lucruri din fiecare compartiment al construcției socialiste, ne dă posibilitatea să stabilim măsurile cele mai indicate pentru îmbunătățirea continuă a muncii, pentru asigurarea mersului tot mai hotărît înainte.

Trebuie să spunem că în desfășurarea procesului de învățămînt nu se asigură întotdeauna înarmarea studenților cu cele mai noi cunoștințe științifice. Deși s-a discutat mult și s-au făcut numeroase propuneri în vederea îmbunătățirii programelor, cursurilor și sistemului de predare, practic s-a făcut încă puțin în această direcție de către cadrele ce lucrează în învățămîntul superior, de către conducerile institutelor, de către Ministerul Învățămîntului. Considerăm că este necesar să se acționeze cu mai multă hotărîre pentru aplicarea în viață a măsurilor stabilite privind ridicarea continuă a nivelului științific al învățămîntului nostru superior.

Este necesar ca toate conducerile institutelor de învățămînt superior, Ministerul Învățămîntului să acorde o atenție mai mare îmbunătățirii conținutului lecțiilor, asigurării cursurilor și materialelor didactice necesare predării în bune condiții a tuturor disciplinelor științifice.

O altă problemă asupra căreia s-a discutat și se discută destul de mult — dar care nu și-a găsit încă o rezolvare corespunzătoare — este legarea mai strînsă a învățămîntului superior de viață, de practică. Modul actual de organizare a practicii, a contactului studenților cu realitățile producției și vieții sociale nu oferă acestora posibilitatea de a-și însuși cunoștințe practice temeinice, astfel ca la ieșirea din universitate să poată munci cu cea mai înaltă competență în sectorul încredințat. Trebuie să se manifeste o grijă sporită pentru îmbunătățirea desfășurării practicii în producție a studenților. Este necesar să fie lichidate tendințele de transformare a practicii într-o îndeletnicire formală, să se ia măsuri pentru ca perioada pe care studentul o petrece în unitățile productive să fie valorificată la maximum, atît pentru dezvoltarea cunoștințelor sale profesionale, cît și pentru integrarea viitorului specialist în atmosfera proprie activității productive, în ambianța specifică domeniului pentru care se pregătește. Trebuie să ținem seama mai mult de experiența din trecut a școlii noastre, cît și de experiența învățămîntului superior din țările avansate pentru a asigura legarea strînsă a întregului învățămînt de viață, de activitatea practică.

O problemă care trebuie să ne rețină în mod deosebit atenția, este faptul că în facultățile noastre mai există un număr de studenți, este drept din ce în ce mai mic, care nu depun toate străduințele pentru a-și însuși cunoștințele profesionale alese. În unele secții de la cîteva facultăți din București, din totalul celor înscriși în anul I au absolvit cursurile abia în termen 30—40 la sută. Asemenea stări de lucruri impun Ministerului Învățămîntului și conducerilor institutelor respective să studieze atent cauzele lor și să ia măsuri corespunzătoare.

Sînt, de asemenea, unele manifestări de indisciplină, de încălcare a normelor de convețuire socială în rîndul unor studenți, față de care nici corpul profesoral, nici organizațiile de partid, de U.T.C. și asociațiile studențești nu dovedesc exigența necesară. Se mai găsesc, din păcate, unii studenți care consideră că societatea are toate obligațiile față de ei, în timp ce lor nu le revine nici o obligație față de societate. Ei nu înțeleg suficient

(Continuare în pag. a III-a)

Întreprinderea „Energoreparație" din Capitală. Se lucrează la repararea unui rotor pentru turbine

Foto: AGERPRES

CADRAN STUDENȚIE

Din totdeauna, amintirea studenției a fost exclamativă, din totdeauna invocarea ei e colorată sentimental ca o vîrstă de aur ireversibilă, dar nicicînd absentă apoi. Studenția este ieșirea la răspîntia înfriguratelor cântări, la răspîntia unde bate vîntul tare al noutăților de tot felul și nu e loc pentru cei nevolnici. Spectacolul acestor ani poate fi — și a fost — subiect de operetă și de dramă, totodată. Aici cele mai adînci preocupări au aparențe spectaculoase, frapante prin prospețime și inedit. Spectaculoasă e și aplecarea de zi și noapte asupra cărților, spectaculoase prin dramatism dar și prin savoare sînt și examenele, spectaculoase prin tinerețe explozivă și unde largi de lirism, și balurile, și excursiile, și vacanțele studențești. Cine n-a văzut Veneția — se spune — n-a cunoscut încîntătorul peisaj al Italiei. Cine n-a trăit studenția, nu-și poate imagina tumultul eliberărilor creatoare, cînd ca o floa-

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a V-a)

Pentru locuința dv.

PITEȘTI (de la corespondentul nostru)

La Fabrica de mobilă din cadrul C.I.L. Pitești a intrat în serie noul tip de mobilă „Trivale". Camera de zi „Trivale" se caracterizează printr-o linie modernă de execuție, prin simetrie, comoditate. Față de anteproiect au fost aduse unele îmbunătățiri între care folosirea de PAL mai subțiri fără să influențeze calitatea de rezistență. Totodată, a fost aprobat proiectul pentru lotul de serie la noul tip de canapea-pat „Diham" — conceput și realizat de C.I.L. Pitești. Construcție demontabilă, cu tapițerie de poliuretan pe chingi elastice, avînd un sistem practic de extindere, prezintă mai multe avantaje: se poate introduce în diferite tipuri de apartamente și garsoniere, prin extindere, nu se mărește cu nimic spațiul ocupat, prin restringere se realizează lada pentru așternut.

Prin acest sistem de construcție se evită uzura, fapt ce se poate întîlni la celelalte tipuri de canapele prin sistemul de balamale de extindere.

În cadrul programului de dezvoltare multilaterală a României în următorii ani, în vederea continuării pe o treaptă superioară a procesului de desăvîrșire a construcției socialismului, industriei constructoare de mașini îi revine un rol determinant. Ea va trebui să asigure cea mai mare parte din instalațiile și utilajele complexe necesare dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale.

Pe baza sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, planul de stat pe anul 1967 în ramura construcțiilor de mașini prevede o creștere a producției globale cu 11,4 la sută față de 1966, în condițiile reducerii cu 4,2 la sută a prețului de cost și creșterii cu 7,6 la sută a productivității muncii.

Îndeplinirea acestor sarcini este strîns legată de utilizarea cu eficiență maximă a mijloacelor tehnice și materiale ale întreprinderilor, de organizare științifică a producției în fiecare uzină, care să permită o folosire rațională atît a bazei tehnice cît și a forței de muncă. Planul de măsuri elaborat de M.I.C.M., pentru asigurarea realizării sarcinilor ce revin întreprinderilor constructoare de mașini pe anul 1967, prevede în acest scop ca fiecare întreprindere să examineze temeinic gradul de ocupare a muncitorilor de bază și auxiliari, pentru a se acționa cu fermitate în vederea eliminării pierderilor de timp în producție, utilizării în mod complet și rațional a forței de muncă.

Ne exprimăm satisfacția că preocuparea noastră în acest domeniu se conjugă acum cu o valoroasă inițiativă, pornită de la o uzină aparținînd ministerului nostru, „Semănătoarea", care își propune să mobilizeze întreaga masă de tineri în vederea fructificării cu valoarea maximă pentru producție a fiecărui minut de lucru. **Socotim că inițiativa „Fiecare minut fructificat cu valoare maximă pentru producție" va avea o eficiență cu atît mai mare cu cît ea va antrena în folosirea integrală a timpului de lucru întreaga masă de salariați din toate uzinele constructoare de mașini.**

INSTRUMENT DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A ACTIVITĂȚII ECONOMICE

În aplicarea acestei inițiative, este bine să se pornească de la analize care să scoată în evidență fondul de timp disponibil și posibilitățile pentru o mai bună utilizare a lui în fiecare uzină, să se urmărească pierderile din timpul de lucru, pe factori și categorii, să se studieze cu atenție principalele cauze și măsurile ce se impun pentru eliminarea lor.

Rezultate bune au obținut în utilizarea timpului de muncă uzinele din Direcția Generală de Utilaj Petrolier și Minier care, prin asemenea analize, au reușit să realizeze în trimestrul IV al anului trecut o durată efectivă a zilei de lucru de 7,99 ore, față de programul de 8 ore, și un indice ridicat de utilizare a timpului de lucru disponibil. Putem aprecia, tot pe baza unor date statistice, că și uzinele Direcției Generale de Construcții Navale și Material Rulant au obținut pe ultimul trimestru un indice bun de utilizare a timpului de lucru maxim disponibil.

Indicele de utilizare a fondului de timp realizat pe ansamblul ministerului, arată însă ce mari disponibilități și rezerve mai există pentru creșterea gradului de folosire a timpului de lucru. Avem uzine în care, cu toate măsurile luate, utilizarea fondului de timp al muncitorilor și durata medie efectivă a zilei de lucru nu sînt la nivelul cerințelor actuale. Mă refer în special la Uzina Rulmentul Brașov, Uzina mecanică Mîrșa, Fabrica de ventilatoare, Uzina Steaua Roșie din București, în care s-au înregistrat, în anul trecut, pierderi de fond de timp nepremis de mari.

Analizînd timpul neutilizat pe cauze și eliminînd pe cele

ing. MIRCEA MOCANU
directorul
Direcției organizării muncii din M.I.C.M.

(Continuare în pag. a V-a)

SERILE „SCÎNTEII TINERETULUI"

DE DRAGOSTE

Să recunoaștem este mai mult decît dificil să redactezi un editorial despre dragoste. Mai întîi pentru că s-ar cere argumentul despre o permanență a sa, de o continuitate în același timp iar acestea toate ar solicita spații ample. Desigur, conceptul despre dragoste s-a modificat continuu în raport de condițiile sociale iar afirmarea plenară a sentimentului descătușată de restricții și prejudecăți a fost de-a lungul timpului nu numai un deziderat intim ci și social. În actele memorabile ale istoriei, nu numai la modul anecdotic, dragostea a fost adesea un personaj important — dacă nu întotdeauna — cel mai adesea de luat în seamă. Iar lîngă cuvintele fundamentale care definesc și certifică personalitatea umană, lîngă muncă, încredere în viitor, umanitate, se alătură cu firească necesitate, dragostea, căreia dacă ar fi să-i găsesc o dimensiune aș îndrăzni să o numesc pe aceea de tinerețe. Raportîndu-se la aceasta înaltă dimensiune umană, oamenii înșiși, cei mai înzestrați dintre ei s-au simțit datori să găsească modalitățile de expresie pentru a o veșnici, pentru a-i grava în timp durabilitatea fără de sfîrșit...

Dacă aș cuteza să răspund la întrebarea „ce este dragostea?", aș apela, convins că nu greșesc, la înțelepciunea unui minunat basm românesc citindu-i titlul. Dragostea este, deci, „Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte". Căutați în basmele și legendele poporului nostru, în nepieritoarele sale cîntece și veți descoperi o mulțime de definiții care, în esență, se subsumează acesteia.

Urmăriți criteriile estetice și etice la care se raportează dragostea și veți descoperi că ele pledează pentru durabilitatea sentimentului, a unor idealuri co-

NICOLAE DRAGOȘ

(Continuare în pag. a V-a)

Citiți în pag. 4

Reportajul nostru de la cea de-a doua ediție

Raportul de activitate al Consiliului U.A.S.R.

prezentat de către tovarășul Mircea Angelescu, președintele Consiliului U. A. S. R.

Sub semnul unui unanim entuziasm patriotic, al dăruirii pline de abnegație a întregului popor pentru înflorirea României socialiste, încheiem astăzi bilanțul a doi ani de activitate rodnică a asociațiilor studenților. Eveniment de seamă în viața universitară a țării, ca de-a VI-a Conferință a U.A.S.R. — care marchează împlinirea unui deceniu de la constituirea organizației noastre — are menirea de a confrunta succesele obținute și planurile de viitor ale studențimii cu înaltele cerințe ale economiei, științei și culturii românești.

Avem marea satisfacție și deosebita cinste de a începe dezbaterile în prezența iubiților conducători ai partidului și statului nostru, sub înriurirea mobilizatoare a cuvîntării rostite, în fața conferinței, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Asigurăm conducerea partidului, că sarcinile încredințate — adevărate jaloane pentru întreaga noastră activitate — vor sta în centrul dezbaterilor conferinței în scopul de a găsi căile care să ducă la deplina lor înfăptuire. Făgăduim, solemn, că vom munci neobosit pentru a ne îndeplini exemplar îndatoririle față de societate, pentru a împlini nădejdile pe care partidul, statornic cu gindul la viitorul țării, le pune în cei care se pregătesc să devină slujitorii de mîine ai științei, tehnicii și culturii românești.

Vastul și multilateralul program elaborat cu clarviziune științifică de către cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român — program care constituie întruchiparea vie a celor mai scumpe aspirații ale tuturor oamenilor muncii — se realizează cu succes, imprimînd întregii opere constructive ritmuri dinamice de desfășurare, punînd cu putere în valoare energiile creatoare inepuizabile ale poporului nostru.

Analizînd într-un spirit de maximă exigență și răspundere comunistă cele mai de seamă probleme privind înfăptuirea hotărîrilor Congresului al IX-lea, — arată în continuare raportul — Plenara din decembrie 1966 a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a creat premisele ridicării pe un plan superior a întregii activități economice. Studențimea vede în opera complexă de edificare socialistă a țării spiritul profund patriotic al politicii înțelepte, marxist-leniniste, a partidului comuniștilor, nemărginita lui grijă față de destinele națiunii române.

Preocuparea consecventă pentru progresul societății noastre se reflectă și în eforturile materiale întreprinse pentru crearea condițiilor optime de dezvoltare a școlii de toate gradele, în măsurile adoptate pentru continua perfecționare a procesului de învățămînt.

În acest climat propice cultivării și afirmării aptitudinilor, pe băncile celor 181 de facultăți din cele 15 centre universitare învață astăzi peste 136 000 studenți, ceea ce înseamnă că, la fiecare 10 000 locuitori, 70 de tineri se pregătesc să devină intelectuali cu o înaltă calificare, fapt ce situează țara noastră printre țările cu un nivel ridicat de dezvoltare a învățămîntului.

Dacă în primul cincinal investițiile pentru învățămîntul superior au totalizat 250 milioane lei, numai pentru construirea noului local al Institutului politehnic din București sînt alocate 600 milioane lei. Complexele sociale studențești, adevărate orășele universitare, cuprinzînd cămine și cantine moderne, au devenit prezente firești în principalele orașe ale țării. O mărturie a condițiilor create în țara noastră pentru ca tinerii să-și poată consacra întreaga lor capacitate învățăturii, o constituie acordarea de burse pentru 60 la sută din totalul studenților de la cursurile de zi, ca și faptul că peste 60 000 locuiesc în cămine și iau masa la cantine.

În următorii ani se vor lua măsuri pentru îmbunătățirea conținutului și organizării procesului de învățămînt, se va dezvolta, în continuare, baza materială a școlii superioare, spațiul de școlarizare va crește în cursul cincinalului cu aproape 300 000 mp, se va îmbunătăți dotarea laboratoarelor cu aparatură modernă pentru studiu și cercetare științifică. Sîntem pe deplin conștienți că asemenea condiții de muncă și trai, realități impresionante ale vieții studențești, s-au putut crea numai cu prețul unor eforturi însemnate ale întregului popor

Nețărmurită recunoștință și hotărîre de a ne dărui tot ce avem mai bun patriei și poporului — iată sentimentele care ne încearcă în aceste momente cînd gindurile ni se îndreaptă cu o înflăcărată dragoste, cu toată frumusețea anilor de studenție, către partidul nostru comunist — conducătorul investit de istorie al națiunii române.

*

Marea majoritate a studenților, conștienți de îndatoririle ce le revin, învață cu seriozitate și pasiune, se străduiesc să-și însușească temeinice cunoștințe de specialitate, să-și lărgească orizontul cultural. Creșterea procentului de studenți care au obținut note bune și foarte bune — de la 71 la sută acum doi ani la 73,7 la sută la sfîrșitul anului universitar trecut — este o mărturie a acestui fapt.

Succesele dobîndite în pregătirea noilor promoții de intelectuali înmănunchează, în același timp, roadele eforturilor valorosului corp didactic universitar, competența, dragostea și căldura cu care dascălii noștri ne îndrumă pașii pe căile anevoioase, dar nobile ale însușirii științei, tehnicii și culturii.

Aceste succese reflectă, totodată, aportul asociațiilor studenților care, în perioada ce a trecut de la a V-a Conferință a U.A.S.R., au desfășurat o activitate multilaterală, au asigurat muncii lor în toate domeniile un conținut izvorît mai organic din exigențele școlii superioare, din cerințele studențimii.

Muncind pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Conferința precedentă, a indicațiilor Congresului al VIII-lea al U.T.C. eforturile asociațiilor au fost îndreptate către sprijinirea procesului complex de formare a viitorilor specialiști, mobilizarea studenților la respectarea disciplinei universitare, dezvoltarea dragostei de profesie, cultivarea pasiunii pentru cunoașterea noutăților din specialitate, pentru munca de cercetare științifică. Activitatea celor 775 cercuri științifice s-a concretizat în circa 4 500 lucrări din cele mai variate sectoare ale științei, tehnicii și culturii. Conferința și Seminarul național al cercurilor științifice, organizate în ultimii doi ani, au prilejuit o semnificativă trecere în revistă a activității de cercetare întreprinsă de studenți.

Asociațiile au răspuns prin activități multiple preocupărilor studenților pentru însușirea politicii partidului, interesului acestora pentru cunoașterea realizărilor oamenilor muncii, a trecutului de luptă al poporului, a comorilor culturii naționale și universale. Stimulînd participarea viitorilor intelectuali la întreaga viață culturală a centrelor universitare, asociațiile au inițiat totodată numeroase activități proprii, și-au îmbogățit experiența în organizarea manifestărilor cultural-artistice și distractive.

Ca urmare a măsurilor luate pentru îmbunătățirea activității sportive, în institutele de învățămînt superior au fost constituite 37 de cluburi universitare, au sporit mijloacele materiale destinate dezvoltării mișcării sportive studențești.

În ultimii doi ani, 48 000 de studenți au petrecut minunate zile de vacanță în tabere de odihnă, stațiuni balneo-climaterice, au făcut excursii în Delta Dunării, în circuit prin diferite regiuni ale țării, drumeții pe cărările munților.

Rezolvarea problemelor sociale ale studenților, exercitarea controlului obștesc în cămine, cantine, unități medico-sanitare au stat mai mult în atenția asociațiilor

Sub conducerea organizațiilor de partid, bucurîndu-se de sprijinul și îndrumarea organizațiilor U.T.C., asociațiile s-au consolidat an de an din punct de vedere organizatoric, și-au întărit prestigiul și influența în rîndurile studențimii, astfel încît acum, la cea de-a 10-a aniversare, ele se prezintă în fața Conferinței cu un bilanț pozitiv care evidențiază o prezență activă în viața universitară, o contribuție tot mai însemnată la formarea celor chemați să aducă noi și prestigioase victorii științei, tehnicii și culturii românești.

*

Îndeplinirea hotărîrilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, a măsurilor stabilite pentru asigurarea mersului înainte în toate domeniile vieții economice și sociale, ridică în fața cadrelor cu pregătire superioară sarcini cu totul deosebite în anii cincinalului facultățile noastre trebuie să dea țării peste 120 000 specialiști. Sarcinile mari puse de partid privind creșterea continuă a eficienței întregii activități economice, diversificarea și ridicarea nivelului calitativ al producției, generalizarea experienței înaintate în organizarea și conducerea întreprinderilor, mecanizarea și chimizarea agriculturii, dezvoltarea cercetării științifice, a artei și culturii sînt, fără îndoială, cerințe care se adresează și viitorilor specialiști, solicitîndu-le o temeinică pregătire, o înaltă competență. Privite prin această prismă, rezultatele ultimilor doi ani universitari, pozitive în ansamblul lor, reliefează totuși o seamă de deficiențe importante.

Desigur — se subliniază în raport — învățămîntul superior reprezintă un proces de o deosebită complexitate, la succesul căruia concură mai mulți factori. **Este evident că în acest proces factorul hotărîtor îl constituie eforturile personale ale studentului. Iată de ce considerăm că rezultatele slabe la învățătură obținute de unii studenți se datoresc îndeosebi lipsei de exigență față de propria pregătire, neînțelegerii faptului că este în primul rînd în interesul lor să-și însușească temeinice cunoștințe în profesiunea pe care și-au ales-o, ignorării principalei lor răspunderi sociale — învățătura.**

În condițiile revoluției tehnico-științifice, viitorii intelectuali au datoria de a-și însuși tot ceea ce este nou, înaintat în știința și cultura națională și mondială, ultimele cuceriri în domeniul respectiv. Ei trebuie să-și însușească o bază largă de înțelegere a specialității astfel încît, după absolvire, să posede acele cunoștințe fundamentale care să le permită să se adapteze rapid cerințelor concrete ale locului de muncă, să aibă capacitatea de a-și împrospăta prin forțe proprii și de a-și îmbogăți necontenit cunoștințele acumulate.

Una din căile principale pentru a obține în anii facultății o asemenea pregătire este studiul individual, organizat și metodic, obișnuința de a stărui zilnic, ore întregi, la masa de lucru, în fața cursului și a manualului, a revistelor și tratatelor de specialitate. Folosind din plin competența și solicitudinea corpului didactic, studenții trebuie să dobîndească încă de pe băncile facultății, obișnuința și pasiunea pentru cercetare științifică, pentru activitatea de creație; ei trebuie să deprindă metodele de investigare și de studiere a publicațiilor de specialitate din țară și străinătate, să folosească la maximum multiplele surse de informare care le stau la dispoziție pentru a cunoaște, la zi, noutățile din domeniul în care se pregătesc. O atenție mult mai mare trebuie acordată însușirii limbilor străine.

Viitorii specialiști, constructori de mîine ai socialismului și comunismului, trebuie să dobîndească înțelegerea justă a fenomenelor naturii și societății în legătura și interdependența lor reciprocă, să descifreze sensul în care acționează legile obiective ale dezvoltării lumii, ceea ce presupune în mod necesar fundamentarea întregii lor pregătiri științifice pe temelia concepției filozofice a clasei muncitoare — materialismul dialectic și istoric.

În preocupările studenților care se pregătesc pentru industrie, agricultură, construcții, transporturi, un loc mult mai important trebuie să revină pregătirii economice, astfel încît, după absolvire, cadrele inginerești să poată rezolva cu competență problemele legate de perfecționarea activității economice a întreprinderilor.

După ce face unele observații și referiri critice la adresa forurilor de specialitate, arătînd că rezultatele nesatisfăcătoare obținute de unii studenți în pregătirea profesională se datorează și unor factori care răspund de conținutul și organizarea procesului de învățămînt, de mijloacele de studiu și documentare ce stau la dispoziția studenților, raportul face propuneri pentru îmbunătățirea unor programe de învățămînt, a activității de elaborare și editare a cursurilor și manualelor, totodată se fac observații cuprinzătoare privind organizarea actuală a practicii în producție, precum și propuneri concrete referitoare la mai buna desfășurare a practicii studenților pe ramuri de specialitate, accentuîndu-se îndeosebi asupra necesității de a se crea condițiile ca aceștia să participe nemijlocit la munca în procesul de producție.

Pornind de la dorința exprimată de numeroși studenți, subliniază raportul în continuare, socotim oportună și necesară soluționarea problemei participării lor la munca pe un plan mai larg, inclusiv prestarea unor munci remunerate în timpul anului universitar și mai cu seamă vara. Desigur, toate aceste probleme implică un studiu și o reglementare corespunzătoare pe linie de stat. Consiliul U.A.S.R. va acorda, în acest sens, tot sprijinul Ministerului Învățămîntului și celorlalte organe centrale, pentru a se stabili genul de lucrări și munci remunerate pe care le pot îndeplini studenții, precum și celelalte măsuri necesare.

*

Asociațiilor, ca organizații profesionale ale studențimii, le revine sarcina principală de a contribui la pregătirea temeinică a viitorilor specialiști, la ridicarea continuă a nivelului învățămîntului superior.

După ce relevă experiența pozitivă a unor asociații în ceea ce privește sprijinirea cu mijloace specifice a procesului de învățămînt, raportul arată:

Considerăm că, în viitor, asociațiile trebuie să simtă mai mult răspunderea față de modul cum studenții își îndeplinesc obligațiile, să acționeze mai hotărît pentru statornicirea unui climat favorabil studiului în ani și grupe. Fiecare student trebuie să înțeleagă că adevărata colegialitate presupune o atitudine plină de grijă, de căldură, dar și de exigență față de tovarășul de grupă, înseamnă intransigență la manifestările negative, criticarea lor deschisă, de pe poziții constructive. Studenții care muncesc cu pasiune și-și îndeplinesc ireproșabil obligațiile universitare să fie apreciați și stimați, exemplul lor să fie cunoscut și prețuit, urmat de masa largă a tineretului universitar.

Potrivit acestor exigențe, credem că ar trebui aduse îmbunătățiri sistemului actual al burselor de stat; criteriile de acordare a acestora să angajeze în mai mare măsură răspunderea profesională și materială, să aibă un caracter mai stimulativ, astfel încît, de aceste ajutoare să beneficieze studenții care obțin rezultate bune la învățătură.

Asociațiile trebuie să-i sprijine activ pe cei mai tineri studenți să-și cunoască noile îndatoriri. Se cere îmbunătățită preocuparea asociațiilor pentru a-i ajuta pe viitorii absolvenți să cunoască cerințele concrete, condițiile activității din producție, educîndu-i în spiritul hotărîrii de a merge, după terminarea facultății, acolo unde este mai mare nevoie de priceperea și cunoștințele lor.

Cercurile științifice vor trebui să-și îmbunătățească în permanență conținutul întregii lor activități, să acorde studenților care dovedesc pasiune și înclinații un ajutor multilateral în însușirea metodicii de cercetare, folosind o gamă largă de mijloace, de la întocmirea de recenzii și referate pînă la rezolvarea directă a unor probleme științifice. Experiența arată că este utilă și posibilă cuprinderea unor studenți cu o pregătire foarte bună, din ultimii ani de studiu, în colectivele de cercetare ale catedrelor. Totodată, ar fi necesar să se editeze anual buletinul cercurilor științifice studențești, în care să fie publicate cele mai valoroase lucrări prezentate la conferințele și seminariile naționale.

Potrivit atribuțiilor lor, asociațiile sînt datoare să contribuie, în mod activ, la buna desfășurare a procesului de învățămînt, să-și spune cuvîntul și să intervină pentru rezolvarea tuturor problemelor ce privesc viața și munca studenților.

Cerințele și exigențele crescînde ale economiei și culturii, dinamica progresului științific și tehnic constituie, pentru tineretul nostru universitar, coordonatele integrării sale viitoare în opera constructivă a poporului. **Să consacrăm, deci, întreaga activitate a asociațiilor educării studenților în spiritul înaltelor răspunderi sociale izvorîte din avîntul economiei și culturii naționale, dezvoltării dragostei față de profesie, stimulării nobilei ambiții a viitorilor intelectuali de a-și însuși, în domeniul pe care și l-au ales, tot ce a creat mai valoros omenirea pe tărîmul cunoașterii.**

Ne exprimăm convingerea că fiecare asociație își va concentra strădaniile pentru a-și îndeplini sarcina de mare răspundere de a contribui la formarea unor specialiști cu o temeinică pregătire teoretică și practică, de a sprijini conducerile institutelor și facultăților în buna organizare și desfășurare a procesului de învățămînt, de a canaliza toate eforturile studenților spre studiu, spre o muncă intensă și disciplinată, spre activitate științifică.

*

Sarcinile complexe ale desăvîrșirii construcției socialiste cer intelectuali multilateral pregătiți care, pe lîngă o înaltă calificare profesională, să se distingă printr-o concepție înaintată despre lume și societate, prin ardoarea cu care luptă pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru triumful ideilor socialismului și comunismului.

Asociațiile studenților au, de aceea, nobila îndatorire ca, întregind munca de instruire și educare ce se realizează în cadrul procesului de învățămînt, să contribuie la formarea conștiinței socialiste a viitorilor specialiști, la dezvoltarea armonioasă a personalității lor. Neîndoielnic — spune raportul — asociațiile trebuie și pe viitor să folosească în practica muncii educative acele forme corespunzătoare cerințelor vieții universitare, care să înlesnească studenților aprofundarea marxism-leninismului, a politicii partidului, înțelegerea de pe poziția concepțiilor noastre a realităților lumii contemporane, să le cultive mîndria față de tot ceea ce s-a realizat prin munca harnică a poporului, bucuria de a fi părtași activi la însuflețitoarea operă de înflorire socialistă a patriei.

O mare amploare trebuie să ia acțiunile menite să ducă la cunoașterea de către studenți a glorioasei istorii de luptă a poporului român, a tradițiilor revoluționare ale clasei muncitoare și partidului comunist, a realizărilor și perspectivelor de dezvoltare ale țării noastre. Asociațiile vor trebui și pe viitor să dezvolte sentimentul frației dintre studenții români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, care, învățînd și trăind laolaltă, se pregătesc pentru a sluji același nobil ideal — fericirea și bunăstarea întregului popor, continua înflorire a patriei comune.

Asociațiile au datoria să cultive în rîndurile tineretului studios hotărîrea de a sluji neabătut cauza măreață a Partidului Comunist și interesele poporului, să dezvolte patriotismul socialist și internaționalismul proletar, solidaritatea cu toți cei ce luptă în întreaga lume împotriva exploatării și asupririi, pentru libertate și progres social.

Pe baza Hotărîrii Plenarei C.C. al U.T.C. din octombrie 1966 s-a reluat frumoasa tradiție a participării studenților la munca patriotică, hotărîre care a fost primită cu vie satisfacție de tineretul universitar. Energia și elanul tineretului universitar să se întruchipeze în contribuții importante la construcția și îngrijirea spațiilor de învățămînt, a căminelor, parcurilor și obiectivelor social-culturale. În perioada vacanțelor de vară, să antrenăm studenții la lucrările din agricultură, mai ales la recoltarea culturilor care necesită efectuarea unui volum mare de muncă într-un timp scurt.

Prin toate acțiunile noastre cu caracter educativ să străbată, ca un fir roșu, ideea de a sădi în inimile și conștiința studenților principii și convingeri ferme, hotărîrea de a fi promotori ai noului, de a sluji cu toată energia și capacitatea lor cauza nobilă a Partidului Comunist Român.

*

Ca urmare a activității educative multilaterale desfășurată de partid, în condițiile influenței puternice pe care o exercită viața socială a țării, se formează o studențime cu un profil etic înaintat, cu o nouă atitudine față de muncă, pasionată de învățătură și cu o comportare demnă în societate.

În contrast cu aceste trăsături proprii covîrșitoarei majorități a tineretului universitar, se mai manifestă la unii studenți atitudini înapoiate, care își au izvorul în rămășițele și influențele ideologiei și moralei burgheze. Față de ce una din sarcinile importante ale asociațiilor este educarea studenților în spiritul comportării demne în societate și familie, în toate împrejurările vieții, creșterea combativității față de toate abaterile de la normele de conduită socialistă; să creăm cadrul necesar pentru intervenția activă a opiniei colectivelor, prin organizarea unor discuții operative, dezbateri în cămine, facultăți și institute

Să încurajăm tot ce este înaintat în conduita studenților, să promovăm larg principiile eticii comuniste, trăsăturile de caracter proprii omului societății socialiste: onoarea, demnitatea, cinstea, echilibrul și statornicia în viața personală, comportarea civilizată.

*

Cerînd membrilor lor să îndeplinească cu conștiinciozitate toate obligațiile impuse de procesul de învățămînt, să aibă o comportare și ținută demnă, asociațiile au în egală măsură datoria să răspundă dorințelor firești ale studenților de a duce o viață spirituală, cît mai bogată, să le ofere, după orele de muncă, multiple posibilități de a se recrea, de a-și petrece cît mai plăcut și instructiv timpul liber.

Raportul, relevînd experiența bună în organizarea activității culturale sportive și distractive, subliniază totodată necesitatea de a elimina practicile formale dovedite de unele asociații care limitează viața culturală, sportivă și distractivă studențească la acțiuni care se desfășoară la nivelul institutelor sau centrelor universitare și care cuprind un număr mic de studenți.

Una din sarcinile importante ale asociațiilor — spune raportul — este de a ajuta fiecare an de studiu să-și valorifice inițiativele, să organizeze în institut, la cluburi și casele de cultură acele acțiuni pe care le solicită studenții, astfel încît săptămînal aceștia să participe la manifestări cultural-artistice și distractive potrivit gusturilor, înclinațiilor și preocupărilor fiecăruia.

Există în viața studențimii noastre forme multiple și interesante de petrecere a timpului liber, pline de farmec și culoare, original concepute, care au cîștigat adeziunea tineretului universitar și constituie, de pe acum, un prețios bagaj de experiență pentru asociații.

Rolul preponderent în organizarea activității caselor de cultură revine asociațiilor — subliniază raportul — care, apelînd la energiile și inițiativele studenților trebuie să pună de acord conținutul manifestărilor cultural-artistice cu preferințele și exigențele tineretului universitar, să folosească din plin baza materială existentă. Pe viitor, consiliile U.A.S. din centrele universitare trebuie să primească sarcina și dreptul de a răspunde de activitățile acestor instituții, treburile administrative, subordonate realizării programului, rămînînd, în continuare, în atribuția conducerii caselor de cultură

Raportul face apoi recomandări privind îmbunătățirea activității cenaclurilor literare studențești, a mișcării artistice universitare, cerînd asociațiilor să colaboreze, în acest scop, mai îndeaproape cu critici literari și scriitori și, respectiv, cu oameni de artă.

Referindu-se apoi la activitatea sportivă studențească, raportul apreciază că e necesar ca aceasta să se ridice la nivelul condițiilor create în urma măsurilor stabilite în ultima vreme în domeniul organizării sportului universitar.

Asociațiile — se arată în continuare — au datoria să facă tot ce le stă în putință pentru organizarea unei bogate activități sportive în ani și facultăți, să inițieze cît mai multe întreceri și concursuri studențești. În ceea ce privește sportul de performanță, pornind în mod firesc de la adevărul că anii studenției corespund vîrstei marilor afirmări, criteriul de apreciere a întregii activități trebuie să fie numărul studenților selecționați în loturile republicane și olimpice, rezultatele obținute de sportivii noștri în raport cu cele atinse pe plan internațional, contribuția pe care sportul studențesc o aduce la gloria sportivă a patriei.

În domeniul turismului, activitate atît de îndrăgită de tineretul universitar, va trebui să folosim în viitor mai mult formele simple de excursii, de largă accesibilitate, în împrejurimile centrelor universitare, astfel încît la fiecare sfîrșit de săptămînă să oferim majorității studenților posibilitatea de a vizita și cunoaște obiectivele turistice, de a se recrea și destinde în mijlocul naturii.

În raport cu mijloacele importante de care dispun, asociațiile trebuie să ofere în viitor posibilități și mai largi de petrecere a zilelor de odihnă în tabere și excursii.

Să desfășurăm deci o bogată activitate cultural-artistică și sportivă care să satisfacă setea de cunoaștere, dragostea de frumos, necesitatea de recreare după orele de studiu, astfel încît tinerii, bucurîndu-se din plin de minunații ani ai studenției, să se formeze ca intelectuali armonios dezvoltați, cu o vastă cultură generală, capabili să folosească toate aceste atribute la slujirea devotată a idealurilor societății socialiste.

*

Una din cele mai importante sarcini încredințate de partid asociațiilor studențești este aceea de a se preocupa de problemele social-gospodărești și de asistență medico-sanitară, de a ajuta conducerile institutelor în rezolvarea tuturor problemelor legate de asigurarea condițiilor de muncă și viață ale tineretului universitar Raportul analizează apoi pe larg activitatea desfășurată de asociații în acest domeniu relevînd sarcinile ce le revin în viitor.

Asociațiile — se spune în raport — trebuie să înțeleagă că exercitarea controlului obștesc este nu numai un drept, ci și una din obligațiile lor de seamă; ele au sarcina să cunoască în permanență modul cum sînt gospodărite căminele, cantinele, unitățile medico-sanitare, să solicite din partea organelor administrative înlăturarea operativă a tuturor neajunsurilor semnalate de studenți, să îmbunătățească întreaga activitate a colectivelor constituite în acest scop, a comitetelor studențești de cantină și cămin. În legătură cu aceste probleme, credem că și Ministerul Învățămîntului ar trebui să exercite un control mai riguros asupra felului în care conducerile institutelor și facultăților se ocupă de buna funcționare a căminelor, cantinelor și unităților medico-sanitare.

Asociațiile au datoria să contribuie mai activ la asigurarea în toate căminele a unei atmosfere favorabile odihnei și studiului, la întărirea disciplinei, ordinei și curățeniei. Asociațiile — spunea în continuare raportul — trebuie să ia poziție hotărîtă împotriva unor manifestări reprobabile, să vegheze cu toată răspunderea la păstrarea și folosirea bunurilor materiale puse la dispoziția tineretului studios.

Împreună cu conducerile institutelor și cu organele de specialitate, asociațiile să intensifice acțiunile de educație igienico-sanitare a studenților, să se preocupe în mai mare măsură de respectarea normelor de protecția muncii în institute, laboratoare, în perioada practicii în producție etc.

*

Îndeplinirea cu succes a obiectivelor propuse, creșterea rolului asociațiilor studenților în întreaga viață universitară, necesită pași mai hotărîți pe linia ridicării la un nivel superior a muncii organizatorice, a sporirii capacității de mobilizare a întregii mase de studenți la activitatea asociațiilor.

Iată de ce, un obiectiv de seamă al consiliilor U.A.S. din institutele și centrele universitare trebuie să fie acela de a ajuta asociațiile să-și îndeplinească întrutotul atribuțiile, să desfășoare o bogată și multilaterală activitate, potrivit condițiilor specifice și cerințelor studenților din fiecare facultate. În acest scop, partea cea mai însemnată a activității membrilor consiliilor U.A.S. trebuie să fie afectată muncii practice pentru îndrumarea și controlul asociațiilor, participării lor nemijlocite la activitățile organizate cu masa de studenți. O atenție deosebită se cere acordată facultăților cu un număr mare de studenți, în care, cum este firesc, activitatea la nivelul anilor de studii are un rol preponderent.

În munca organelor de conducere ale asociațiilor se cere respectarea mai consecventă a trăsăturilor proprii activității în rîndurile tineretului universitar: consultarea sistematică, receptivitatea la preocupările și inițiativele studenților, atragerea lor la elaborarea planurilor și înfăptuirea acestora. Va trebui să milităm cu mai multă hotărîre pentru atragerea masei largi de studenți la acțiunile pe care le organizăm în ani și facultăți, să facem din fiecare membru al asociației un participant activ la întreaga viață politică și obștească ce se desfășoară în instituțiile de învățămînt superior

Îndeplinidu-și mai bine atribuțiile ca organizații profesionale și obștești ale studenților, folosind în acest scop formele și metodele specifice muncii lor, asociațiile trebuie să-și organizeze în așa fel activitatea încît să nu repete acțiunile ce se întreprind de către conducerile institutelor sau de către organizațiile U.T.C.

Este necesar ca noul consiliu să acorde o deosebită importanță îndrumării și controlului muncii consiliilor U.A.S. din centre universitare și institute, să solicite cu mai multă insistență soluționarea operativă de către Ministerul Învățămîntului și alte organe centrale a problemelor pe care le ridică viața și activitatea studenților.

Raportul face în continuare referiri la necesitatea îmbunătățirii unei prevederi și formulări din statutul asociațiilor studenților. Se propune astfel ca în locul delegaților de ani să se înființeze comisia asociației pe an; să fie inclusă prevederea care afirmă ca principiu fundamental munca colectivă, consultarea largă a studenților în elaborarea hotărîrilor, antrenarea lor permanentă la întreaga activitate; înființarea funcției de vicepreședinte la consiliile U.A.S. din centrele universitare mari și constituirea Biroului Executiv al Consiliului U.A.S.R.; totodată se propune să fie convocată conferința pe țară la intervale de trei ani, urmînd ca adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri din facultăți, institute și centre universitare să aibă loc o dată la doi ani. **Este datoria tuturor asociațiilor să ajute pe toți studenții, și cu deosebire pe cei care pășesc pentru prima oară pragul facultăților, în cunoașterea scopului, caracterului și sarcinilor organizației noastre să antreneze întreaga masă a membrilor la îndeplinirea exemplară a îndatoririlor statutare, la activitatea profesional-științifică, culturală, sportivă și social-gospodărească.**

*

Studențimea patriei noastre sprijină cu hotărîre și luptă pentru înfăptuirea politicii externe a partidului și guvernului, care exprimă aspirațiile poporului român profund atașat cauzei socialismului și păcii, politică la temelia căreia sînt puse principiile suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, principii care dobîndesc o largă recunoaștere internațională ca fiind singura bază rațională și acceptabilă pentru dezvoltarea colaborării multilaterale între state, pentru securitate și pace în lumea întreagă.

Expresie a spiritului consecvent internaționalist care călăuzește activitatea tineretului nostru universitar, U.A.S.R. își aduce contribuția la întărirea continuă a unității de luptă a studențimii de pe toate meridianele pentru înfăptuirea aspirațiilor sale înaintate. U.A.S.R. desfășoară o intensă activitate internațională, întreținînd legături cu organizații studențești din peste 80 de țări de pe toate continentele.

Manifestîndu-se ca un factor activ în mișcarea mondială studențească, U.A.S.R. a organizat numeroase schimburi de delegații, a participat la diferite conferințe, congrese, seminarii internaționale, a inițiat ea însăși o serie de acțiuni, aducîndu-și astfel contribuția la o mai bună cunoaștere reciprocă, la întărirea prieteniei și unității de luptă a tineretului universitar pe temelia intereselor și aspirațiilor comune.

U.A.S.R. dezvoltă legăturile frățești cu organizațiile studențești din toate țările socialiste, contribuind astfel la continua întărire a unității tineretului universitar din țările sistemului mondial socialist. În același timp, uniunea noastră militează pentru lărgirea relațiilor de cooperare și își manifestă activ solidaritatea cu lupta pe care studenții și organizațiile lor din Asia, Africa și America Latină o duc, alături de popoarele lor, pentru cucerirea și consolidarea independenței naționale, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru un viitor de pace și progres. Se dezvoltă legăturile și contactele organizației noastre cu uniunile naționale studențești din țările capitaliste care luptă pentru reforma și democratizarea învățămîntului, pentru apărarea intereselor vitale și înfăptuirea năzuințelor legitime ale tineretului universitar.

Alături de opinia publică mondială, studenții români, ca și întregul nostru popor, condamnă cu tărie agresiunea americană în Vietnam, cerînd ca S.U.A. să pună capăt neîntîrziat, definitiv și necondiționat bombardamentelor asupra Republicii Democrate Vietnam, să înceteze actele de război, să retragă trupele, să recunoască Frontul Național de Eliberare, reprezentantul autentic al Vietnamului de sud, iar poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur problemele sale interne, fără nici un amestec dinafară, în conformitate cu propriile sale interese și aspirații.

Animată de dorința de a contribui la întărirea și lărgirea rîndurilor Uniunii Internaționale a Studenților, U.A.S.R participă activ la realizarea programului de activitate al acestei organizații. Pornind de la rolul și caracterul U.I.S., U.A.S.R. militează pentru sporirea aportului U.I.S. la o mai intensă colaborare a organizațiilor internaționale studențești, la dezvoltarea solidarității studențești, pentru întărirea unității internaționale a studenților indiferent de concepțiile lor politice, filozofice, religioase, în lupta pentru eliberare națională, pace și progres social

Organizația noastră pornește de la convingerea că realizarea idealurilor tineretului studios, satisfacerea revendicărilor sale legitime, impun strîngerea rîndurilor organizațiilor studențești într-un larg front de luptă, întărirea cooperării prin promovarea în mișcarea internațională studențească a unor relații bazate pe respectarea neabătută a principiilor egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, respectului reciproc. U.A.S.R. își aduce contribuția la dezvoltarea cooperării și făurirea unității de acțiune a studenților de pretutindeni pe platforma comună a luptei pentru apărarea și realizarea drepturilor legitime ale studenților, pentru libertate și independență națională, împotriva imperialismului și colonialismului, pentru democrație, pace și o viață mai bună. U.A.S.R. va milita și în viitor pentru lărgirea cooperării și făurirea unității de acțiune în mișcarea internațională studențească, în vederea unirii eforturilor pentru înfăptuirea năzuințelor de pace și progres care însuflețesc pe studenții din întreaga lume.

*

La capătul primului deceniu de existență și activitate rodnică, putem privi cu satisfacție drumul parcurs de asociațiile studențești, cu sentimentul legitim că acestea au fost părtașe la formarea a zeci de mii de specialiști, astăzi stimați și prețuiți pentru strădania, competența și entuziasmul cu care muncesc și creează valori în uzine, pe ogoare, în școli, în laboratoare și institute de cercetări, pretutindeni unde viața tumultuoasă a patriei i-a chemat.

Perspectivele care ni se deschid dincolo de pragul facultăților, indiferent de domeniul ales, sînt însuflețitoare și exercită asupra noastră o puternică atracție

Făgăduim Partidului Comunis Român — călăuza încercată, inima vie a poporului nostru — că vom învăța și ne vom pregăti temeinic, pentru a deveni specialiști de înaltă competență intelectuală de care are nevoie societatea noastră în plin progres, deschizători de drumuri cutezătoare în știință, în tehnică, în artă, oameni capabili de a duce mai departe, cu cinste și strălucire, ștafeta marilor înaintași. Aceasta va fi expresia cea mai de preț a devotamentului cu care înțelegem să muncim și să luptăm pentru ca națiunea română să devină tot mai puternică și înfloritoare, pentru ca viitorul de aur al țării să-și reverse cu dărnicie lumina peste plaiurile noastre strămoșești.

(TEXT PRESCURTAT)

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. 1)

de bine răspunderea ce o au faţă de oamenii muncii care le asigură, prin eforturile lor, condiţii optime de învăţătură.

Principala cerinţă pe care partidul, statul, întreaga societate o pun în faţa învăţămîntului superior este ridicarea calităţii procesului de instrucţie şi educaţie la nivelul marii revoluţii ştiinţifice contemporane.

Conducerile institutelor de învăţămînt superior, Ministerul Învăţămîntului poartă răspunderea nemijlocită pentru nivelul ştiinţific şi pedagogic la care se desfăşoară procesul instructiv în învăţămîntul superior, pentru introducerea noilor suceriri ale ştiinţei în predarea tuturor disciplinelor universitare. Ministerul Învăţămîntului trebuie să acorde o importanţă deosebită îmbunătăţirii continue a organizării institutelor de învăţămînt superior, să exercite un control sistematic şi eficient asupra felului în care se aplică politica partidului şi guvernului în domeniul pregătirii intelectualităţii ţării noastre.

Corpul profesoral are datoria de a asigura promovarea în institutele de învăţămînt superior a unui înalt spirit ştiinţific universitar, a unei exigenţe ridicate atît faţă de activitatea didactică proprie, cît şi faţă de nivelul pregătirii studenţilor, de a dezvolta în rîndul masei tineretului studios pasiunea pentru cercetarea ştiinţifică, pentru însuşirea celor mai noi cuceriri ale gîndirii şi cunoaşterii umane contemporane. În acest scop trebuie folosite toate condiţiile şi posibilităţile oferite de institute şi universităţi, laboratoarele, activitatea de cercetare a catedrelor, a corpului profesoral, întreaga bază materială de cercetare existentă în învăţămîntului superior.

Tradiţiile progresiste ale învăţămîntului superior din ţara noastră, cît şi practica avansată a pedagogiei universitare internaţionale demonstrează importanţa deosebită pe care o are crearea unor strînse relaţii de muncă, studiu şi cercetare între corpul profesoral şi masa studenţilor. Dorinţa lor de a pătrunde cît mai adînc tainele ştiinţelor, de a-şi lărgi continuu orizontul cunoştinţelor de specialitate şi de cultură generală, trebuie să găsească la profesori cea mai profundă solicitudine şi grijă în orientarea paşilor pe calea studiului, pe calea cristalizării trăsăturilor înaintate ale intelectualului de tip nou.

Cadrelor din învăţămîntul superior le revine răspunderea de a asigura atît îmbunătăţirea continuă a procesului de învăţămînt, cît şi educarea şi formarea concepţiei despre viaţă şi lume a studenţilor. Este necesar ca toate cadrele din învăţămîntul superior, inclusiv profesorul universitar, să participe activ şi îndeaproape la îndrumarea studenţilor, atît la învăţătură, cît şi în întreaga lor comportare şi viaţă.

Un rol de mare însemnătate în desfăşurarea întregului proces de învăţămînt şi în activitatea de educare a studenţilor revine organizaţiilor de partid, U.T.C. şi asociaţiilor studenţeşti. Punînd în centrul atenţiei lor buna organizare a studiului, ele trebuie să-i mobilizeze pe studenţi să participe activ la întreaga viaţă universitară, să le dezvolte interesul pentru activitatea practică, pentru cercetarea ştiinţifică, să cultive trăsăturile omului nou, constructor al societăţii socialiste.

Trebuie să avem în vedere că, sub diferite forme, concepţii înapoiate, uneie venite din afară, îşi mai găsesc teren de manifestare în ţara noastră, inclusiv în rîndul unor studenţi. De aceea, este necesar ca organizaţiile de partid şi de tineret să desfăşoare o largă activitate politico-educativă de combatere a ideilor şi concepţiilor retrograde; ele trebuie să pună în centrul preocupărilor educarea studenţilor în spiritul marxism-leninismului, al patriotismului socialist, al solidarităţii internaţionale cu lupta forţelor progresiste ale epocii noastre, pentru cauza socialismului, pentru libertate naţională şi socială, pentru democraţie şi pace în întreaga lume. **(aplauze puternice).**

Organizaţiile de partid, U. T. C. şi asociaţiile studenţeşti trebuie să acorde mai multă atenţie întăririi disciplinei şi ordinii în viaţa studenţească, în cămine, să creeze o opinie publică împotriva tuturor manifestărilor de indisciplină, a abaterilor de la normele de conduită socialistă. Studentul, intelectualul nou, constructor al socialismului şi comunismului, trebuie să se caracterizeze printr-o atitudine de înaltă răspundere faţă de societate, prin corectitudine cetăţenească, să fie purtătorul şi promotorul concepţiilor înaintate despre lume şi viaţă, al teoriilor ştiinţifice cele mai avansate.

Atribuţii importante revin asociaţiilor studenţeşti în înfăptuirea politicii partidului şi statului de îmbunătăţire continuă a condiţiilor de viaţă şi de studiu ale studenţilor, în valorificarea tuturor condiţiilor şi posibilităţilor materiale create în acest sens; ele trebuie să cultive, de asemenea, în rîndul studenţilor, grija pentru bunurile obşteşti, pentru conservarea şi întreţinerea lor în cele mai bune condiţii.

Cerinţele tot mai mari puse în faţa studenţimii pentru îmbogăţirea orizontului cultural, precum şi necesitatea firească, pe care o simt tinerii de a duce o viaţă spirituală cît mai bogată, impun asociaţiilor studenţeşti să-şi îmbunătăţească continuu activitatea de organizare plăcută şi instructivă a timpului liber al studenţilor.

Avem toate condiţiile pentru ca, în scurt timp, să lichidăm neajunsurile şi lipsurile ce se mai manifestă în învăţămîntul superior, să îmbunătăţim întregul proces de învăţămînt ridicîndu-l la nivelul marilor cerinţe ale etapei tumultuoase prin care trece poporul român, întreaga noastră societate.

Rezultatele de pînă acum, munca rodnică a valorosului nostru corp universitar, a harnicei noastre studenţimi sînt garanţia că învăţămîntul superior din România va răspunde într-o măsură tot mai mare cerinţelor dezvoltării economiei, culturii, întregii noastre societăţi socialiste. **(aplauze puternice).**

Socialismul şi comunismul se construiesc pe baza şi cu ajutorul ştiinţei, a întregului tezaur de valori ştiinţifice şi culturale create de omenire, a tot ceea ce a dat mai de preţ gîndirea umană în domeniul cunoaşterii. Fără însuşirea şi aplicarea în practică a tot ceea ce este nou în ştiinţa şi tehnica contemporană nu este posibilă construirea societăţii socialiste şi comuniste.

Tineretului din ţara noastră îi sînt deschise toate drumurile spre piscurile cele mai înalte ale ştiinţei şi culturii. Nu pregetaţi nimic, dragi tineri, pentru a vă însuşi cît mai mult din minunatele cuceriri ale cunoaşterii umane. Învăţaţi şi pregătiţi-vă cu sîrguinţă pentru activitatea productivă, pentru viaţă, pentru a vă aduce contribuţia la progresul continuu al societăţii noastre socialiste, la înflorirea ştiinţei şi culturii naţionale, la progresul spiritual universal! **(aplauze furtunoase).**

Istoria patriei noastre, ca şi întreaga istorie universală, oferă nenumărate exemple înălţătoare din munca şi lupta generaţiilor tinere care întotdeauna s-au aflat în primele rînduri ale mişcării pentru progres social şi eliberare naţională. Ce minunate exemple de eroism şi dăruire de sine oferă generaţiile revoluţiei din 1848, ale Unirii Principatelor Române, generaţiile care nu şi-au precupeţit viaţa în războiul de independenţă naţională şi care au luptat pentru înfăptuirea unităţii statului naţional român. Vor rămîne în veci înscrise cu litere de aur generaţiile care au pus bazele mişcării muncitoreşti, ale Partidului Comunist Român, generaţiile de tineri comunişti care s-au jertfit pentru eliberarea naţională şi socială a patriei noastre. Nepieritoare sînt actele de vitejie şi eroism ale celor ce au înfăptuit insurecţia armată, care au eliberat patria de sub jugul fascist, care au luptat în războiul contra fascismului pînă la victoria finală. Va rămîne înscrisă de-a pururi în marea carte a istoriei patriei munca eroică a generaţiilor care au făurit epopeea construcţiei socialiste. Întotdeauna, de-a lungul trecutului frămîntat al ţării noastre tineretul s-a aflat, laolaltă cu cele mai înaintate forţe ale societăţii, în primele rînduri ale luptei pentru eliberare naţională şi socială, pentru progres şi civilizaţie, pentru dezvoltarea şi prosperitatea patriei. **(aplauze prelungite).** Fie ca exemplul generaţiilor care au înălţat, prin munca şi lupta lor, România pe culmile civilizaţiei de azi, să însufleţească întotdeauna tinerele vlăstare ale poporului român, pentru a-şi pune întreaga pricepere şi forţă în slujba patriei, a înfloririi naţiunii noastre socialiste. **(aplauze puternice).** Învăţînd, însuşindu-şi ştiinţa cea mai înaintată, muncind acolo unde o cer interesele societăţii, tineretul intelectual îşi va aduce contribuţia la înfăptuirea programului de desăvîrşire a construcţiei socialiste, la ridicarea bunăstării întregului popor român. **(aplauze furtunoase).**

Dragi tovarăşi,

În epoca actuală de mari prefaceri revoluţionare există o strînsă interdependenţă între sarcinile naţionale ale construcţiei socialiste şi sarcina întăririi continue a solidarităţii internaţionale cu popoarele fraţeşti ale ţărilor socialiste, cu oamenii muncii din întreaga lume, cu forţele antiimperialiste şi iubitoare de pace de pretutindeni. Îndeplinirea acestor sarcini pune în faţa fiecărui partid comunist, a fiecărui stat socialist răspunderi deosebite. Cu cît sînt mai mari rezultatele obţinute de fiecare ţară în construcţia socialistă, cu atît mai mare este contribuţia sa la cauza generală a socialismului, la lupta pentru victoria păcii şi progresului în lume. **(aplauze).**

Este cunoscută activitatea intensă desfăşurată de partidul şi guvernul ţării noastre pe arena vieţii internaţionale, pentru dezvoltarea cooperării cu alte state, în slujba cauzei destinderii şi securităţii internaţionale.

În centrul politicii externe a României stau prietenia, alianţa fraţească şi colaborarea multilaterală cu toate ţările socialiste. Întîlnirile şi contactele pe care le-am avut în ultimul timp cu conducătorii de partid şi de stat din ţările socialiste, schimburile de delegaţii pe linie de partid şi de stat, dezvoltarea relaţiilor politice, economice, tehnice, ştiinţifice, culturale şi din alte domenii, între România şi celelalte ţări socialiste, reprezintă o contribuţie preţioasă la întărirea prieteniei şi solidarităţii fraţeşti a ţărilor sistemului socialist mondial, la cauza unităţii ţărilor socialiste. **(aplauze).**

Pornind de la răspunderea faţă de poporul român, precum şi de la răspunderea internaţionalistă faţă de mişcarea comunistă şi muncitorească, faţă de forţele antiimperialiste, partidul nostru militează cu hotărîre pentru a împiedica adîncirea sciziunii în cadrul mişcării comuniste mondiale, îşi aduce contribuţia activă la cauza unităţii ţărilor socialiste, a mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, a forţelor antiimperialiste, ale progresului şi păcii de pretutindeni. **(aplauze).**

Călăuzită de dezideratele actuale ale vieţii internaţionale contemporane, ţara noastră îşi lărgeşte şi intensifică totodată relaţiile de colaborare cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea socială. În acest spirit, România a întreprins în ultima vreme numeroase acţiuni politice şi diplomatice internaţionale. Au avut loc schimburi de vizite şi tratative între reprezentanţii ţării noastre şi ai unui şir de ţări din Europa, Africa, Asia, America Latină. Cu acest prilej s-au purtat discuţii utile, în spirit de stimă, respect şi înţelegere reciprocă, în legătură cu problemele privind dezvoltarea relaţiilor între România şi ţările respective, precum şi în legătură cu o serie de probleme fundamentale ale dezvoltării sociale şi politice ale lumii contemporane, ale vieţii internaţionale. Aceasta, fără îndoială, nu poate sluji decît cauzei păcii şi securităţii internaţionale, dezvoltării relaţiilor între state, întăririi încrederii între popoare.

Partidul şi guvernul ţării noastre acordă o însemnătate de prim ordin creării unui climat de pace, colaborare şi bună vecinătate între toate statele din regiunea Balcanilor şi Mării Adriatice, indiferent de orînduirea lor socială. Sînt cunoscute iniţiativele întreprinse de România de-a lungul anilor în această direcţie, eforturile perseverente depuse pentru intensificarea relaţiilor de colaborare multilaterală cu ţările balcanice, corespunzător intereselor vitale ale popoarelor din această regiune, dornice să trăiască în pace şi bună înţelegere, să dezvolte colaborarea lor tradiţională, contribuind prin aceasta la destinderea politică de pe continentul nostru.

România întreţine în prezent relaţii diplomatice cu un număr important de state de pe toate continentele şi, în acelaşi timp, acţionează cu perseverenţă în spiritul extinderii legăturilor sale politice, economice şi diplomatice, al normalizării raporturilor cu alte ţări, în interesul reciproc, precum şi al cauzei generale a păcii.

Partidul şi guvernul ţării noastre au subliniat în repetate rînduri că temelia trainică pe care se pot clădi relaţii noi de colaborare între state, factorul principal ce poate asigura însănătoşirea atmosferei internaţionale, lichidarea încordării şi neîncrederii dintre state, îl constituie respectarea strictă a dreptului sacru pe care îl are fiecare popor de a-şi hotărî singur soarta, de a-şi alege drumul dezvoltării şi forma de organizare socială fără amestec din afară, corespunzător voinţei şi aspiraţiilor sale. **(aplauze puternice).** Pornind de la aceste considerente, ţara noastră militează neabătut pentru promovarea în relaţiile cu alte ţări şi în întreaga viaţă internaţională a principiilor intangibile ale suveranităţii şi independenţei naţionale, egalităţii în drepturi şi neamestecului în treburile interne ale altor ţări, avantajului reciproc. Aplicarea acestor principii reprezintă în epoca noastră condiţia fundamentală a raporturilor normale între ţări, a evitării conflictelor interstatale, a zădărnicirii planurilor agresive ale cercurilor imperialiste. Desfăşurarea evenimentelor demonstrează pas cu pas justeţea politicii bazate pe aceste principii, ce capătă o tot mai largă recunoaştere internaţională şi se impun cu vigoare în relaţiile dintre state, devin un „motto" al vieţii politice internaţionale contemporane.

Un eveniment însemnat în viaţa politică europeană şi internaţională l-a constituit Consfătuirea ţărilor socialiste participante la Tratatul de la Varşovia care a avut loc în iulie anul trecut la Bucureşti. Desfăşurarea ulterioară a vieţii internaţionale a demonstrat justeţea şi viabilitatea principiilor înscrise în Declaraţia de la Bucureşti, faptul că ideile şi propunerile formulate de ţările socialiste îşi fac tot mai mult loc în conştiinţa popoarelor dornice să-şi clădească relaţiile de colaborare pe baze noi, să înlăture pericolul izbucnirii pe acest continent a unui nou război distrugător, să întărească pacea şi securitatea. Ele găsesc un ecou profund în opinia publică, în rîndul factorilor de răspundere ai vieţii politice şi cercurilor guvernamentale din occident.

Desigur, cercurile imperialiste reacţionare, în primul rînd imperialismul american, inclusiv forţele neonaziste şi revanşarde din Republica Federală a Germaniei, în dorinţa de a-şi menţine poziţiile, se opun procesului de destindere şi acţionează pentru a menţine reziduurile războiului rece, ale neîncrederii între statele europene, pentru conservarea şi întărirea blocurilor agresive şi continuarea cursei înarmărilor.

Analiza situaţiei politice din Europa, a condiţiilor noi şi a raportului de forţe actual, vădeşte accentuarea izolării cercurilor reacţionare, întărirea poziţiilor forţelor care se pronunţă pentru o politică realistă de securitate europeană, pentru excluderea posibilităţii izbucnirii unui nou război.

Una din caracteristicile esenţiale ale dezvoltării contemporane o constituie faptul că un număr din ce în ce mai mare de ţări, conştiente de răspunderea ce revine fiecăreia faţă de destinele păcii, îşi aduc contribuţia tot mai activă la găsirea soluţiilor pentru reglementarea problemelor litigioase în spiritul înţelegerii şi securităţii internaţionale.

Declaraţia de la Bucureşti oferă un program constructiv în această direcţie, subliniază necesitatea înlăturării, rînd pe rînd, a surselor de încordare care acţionează pe continent. În această ordine de idei, salutare pentru pacea şi securitatea europeană ar fi lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state, retragerea trupelor americane din Europa, retragerea tuturor trupelor de pe teritoriul altor state în graniţele naţionale, împiedicarea accesului Republicii Federale a Germaniei la arma nucleară. O importanţă deosebită are continuarea eforturilor pentru realizarea unor progrese concrete în vederea dezarmării şi în special a unor măsuri eficace pentru dezarmarea nucleară. Este tot mai larg înbrăţişată ideea, susţinută de ţările socialiste, că efecte deosebit de favorabile asupra relaţiilor internaţionale din Europa şi din întreaga lume ar avea desfiinţarea pactului agresiv N.A.T.O. şi concomitent a Tratatului de la Varşovia. Aşa cum s-a subliniat în Declaraţia de la Bucureşti, o condiţie importantă pentru întărirea păcii şi securităţii în Europa o constituie inviolabilitatea graniţelor stabilite după cel de-al doilea război mondial.

Realitatea arată că orice nouă acţiune care înlătură piedicile şi barierele artificiale în calea colaborării între ţările europene contribuie la slăbirea poziţiilor forţelor reacţionare, dă noi energii şi speranţe forţelor progresiste, mobilizează cercuri tot mai largi ale opiniei publice la activitatea practică în favoarea securităţii europene, a păcii.

România porneşte de la principiul că o premisă a însănătoşirii atmosferei în Europa o constituie recunoaşterea realităţilor create pe acest continent ca urmare a celui de-al doilea război mondial şi, în primul rînd, a existenţei celor două state germane — Republica Democrată Germană şi Republica Federală a Germaniei.

Doctrina Hallstein, pretenţia autorilor ei de a vorbi în numele întregului popor german, ridică bariere artificiale în calea cooperării statelor europene şi neeuropene cu ambele state germane. Această politică s-a discreditat cu timpul tot mai mult în faţa opiniei publice internaţionale, demonstrîndu-şi caracterul anacronic, profund nerealist, în contradicţie cu cerinţele şi necesităţile vieţii internaţionale actuale.

Ţara noastră, ca şi alte ţări, consideră că stabilirea şi dezvoltarea relaţiilor multilaterale cu cele două state germane — Republica Democrată Germană şi Republica Federală a Germaniei — este o cerinţă stringentă a vieţii internaţionale, o condiţie esenţială a însănătoşirii climatului politic de pe continentul nostru. În felul acesta se creează condiţii ca ambele state germane să participe cu întregul lor potenţial la dezvoltarea colaborării intereuropene, la asigurarea păcii, a progresului şi civilizaţiei pe continentul nostru.

România întreţine relaţii de strînsă colaborare frăţească cu Republica Democrată Germană — primul stat socialist german — faţă de care oamenii muncii din ţara noastră au manifestat totdeauna, încă din prima zi a creării sale, o atitudine de solidaritate internaţionalistă.

După cum se ştie, recent între România şi Republica Federală a Germaniei s-au stabilit relaţii diplomatice, creîndu-se condiţii pentru intensificarea colaborării multilaterale între cele două ţări. Acest act, apreciat în mod pozitiv şi de opinia publică internaţională, reprezintă o contribuţie la cauza dezvoltării cooperării interstatale europene, la eforturile ce se depun pentru netezirea drumului spre consolidarea păcii şi securităţii pe continentul european. O asemenea politică vine în sprijinul tuturor forţelor progresiste din Europa, inclusiv al tendinţelor mai realiste din Republica Federală a Germaniei care se pronunţă pentru o politică raţională. Este semnificativ să relevăm faptul că cercuri politice de răspundere din tot mai multe state europene şi de pe alte continente îşi exprimă în mod public opinia că discriminările diplomatice faţă de Republica Democrată Germană nu-şi mai au astăzi sensul, promovînd ideea normalizării relaţiilor cu această ţară.

Pe calea destinderii în Europa, a întăririi securităţii, vor trebui desigur depăşite încă numeroase greutăţi şi impedimente. După părerea partidului şi guvernului ţării noastre, este de aceea necesar să se depună în continuare eforturi consecvente pentru eliminarea, pas cu pas, a surselor de încordare, să se fructifice cu grijă şi răbdare toate posibilităţile de apropiere între popoare, de dezvoltare a colaborării şi întărire a păcii pe acest continent.

Republica Socialistă România acordă o deosebită atenţie dezvoltării relaţiilor sale prieteneşti cu ţările recent eliberate, sprijină lupta acestora împotriva politicii neocolonialiste a vechilor stăpînitori, a presiunilor de orice fel exercitate de forţele imperialiste, reacţionare, eforturile acestor popoare pentru dezvoltarea de sine stătătoare, pentru înfăptuirea aspiraţiilor naţionale de progres social, economic, ştiinţific şi cultural.

Poporul român este solidar cu popoarele care luptă pentru eliberarea de sub jugul colonial, pentru independenţă naţională, pentru dreptul de a-şi lua soarta în propriile mîini.

Una din problemele care continuă să provoace o adîncă îngrijorare în rîndul popoarelor este intensificarea războiului agresiv al S. U. A. împotriva poporului vietnamez. Recenta suspendare pe termen scurt a bombardării Republicii Democrate Vietnam a reprezentat de fapt un ultimatum din partea Statelor Unite ale Americii la adresa Republicii Democrate Vietnam, o încercare de inducere în eroare a opiniei publice mondiale. Reluarea bombardamentelor provoacă o adîncă dezaprobare şi condamnare în opinia publică din ţara noastră, ca şi în cercurile cele mai largi ale opiniei publice internaţionale, întărită încă o dată declaraţiile despre aşa-zisa dorinţă de pace a guvernului S.U.A.

Una din cerinţele legitime exprimate cu tot mai multă forţă în opinia publică mondială în vederea creării condiţiilor pentru reglementarea problemei vietnameze o constituie încetarea imediată, definitivă şi necondiţionată a bombardamentelor efectuate de forţele armate americane asupra Republicii Democrate Vietnam. Este absolut necesar să fie retrase neîntîrziat toate trupele americane şi celelalte trupe străine din Vietnamul de Sud, iar poporul vietnamez să fie lăsat să-şi rezolve singur, fără amestec din afară, problemele vieţii sale interne, problemele unităţii şi construcţiei vieţii sale noi. Poporul român îşi manifestă solidaritatea deplină cu lupta dreaptă a poporului vietnamez şi îşi exprimă convingerea că nobila sa cauză va triumfa. **(aplauze puternice).**

Viaţa internaţională impune astăzi răspunderi deosebit de mari tuturor statelor şi popoarelor, tuturor guvernelor, întregii opinii publice. Animată de sentimentul înaltei răspunderi internaţionale ce-i revine ca stat socialist, România va continua să militeze şi de aici înainte cu energie şi perseverenţă pentru a contribui la înlăturarea focarelor de încordare şi suspiciune între state, pentru dezvoltarea colaborării normale între ţări şi a încrederii între popoare, pentru întărirea păcii şi securităţii în Europa şi în întreaga lume. **(vii aplauze).**

Dragi tovarăşi,

Poporul român este în prezent angajat cu toate forţele în activitatea consacrată înfăptuirii istoricelor hotărîri ale Congresului al IX-lea al partidului, realizării prevederilor planului cincinal. Succesele obţinute în primul an al cincinalului şi înfăptuirile din prima lună a anului în curs demonstrează convingător că există toate condiţiile şi posibilităţile pentru realizarea şi depăşirea obiectivelor pe care ni le-am propus în această importantă etapă de dezvoltare şi înflorire a României socialiste.

Şcoala superioară, corpul profesoral, întreaga studenţime ocupă un loc de seamă în ansamblul factorilor de care depinde mersul înainte al patriei noastre spre progres şi civilizaţie. Sîntem încredinţaţi că toate cadrele didactice din învăţămîntul superior, miile şi miile de tineri de pe băncile universităţilor şi institutelor vor şti să-şi pună cunoştinţele, energia, elanul şi talentul lor în slujba dezvoltării ştiinţei şi culturii româneşti, a înfloririi patriei noastre socialiste, a viitorului măreţ şi fericit al poporului român. **(aplauze prelungite).**

Daţi-mi voie să vă urez, dumneavoastră, celor prezenţi la Conferinţă, corpului didactic universitar, întregului tineret studenţesc, noi succese în muncă, în învăţătură, în întreaga viaţă. **(aplauze puternice; întreaga asistenţă în picioare ovaţionează îndelung).**

Prima zi a lucrărilor

(Urmare din pag. 1)

La primul punct al ordinii de zi, Mircea Angelescu, preşedintele Consiliului U.A.S.R., a prezentat Raportul Consiliului U.A.S.R.

Raportul Comisiei de cenzori a fost prezentat de Ilie Simon, preşedintele comisiei.

Au început apoi discuţiile la rapoarte. Au luat cuvîntul delegaţii: Nicolae Virgil Irimie, asistent universitar, preşedintele C.U.A.S. Bucureşti, Emil Uncheşel, asistent universitar, preşedintele C.U.A.S. Iaşi, Ştefan Mihăilescu, student la Institutul politehnic din Timişoara, Lia Maria Păcuraru, asistent universitar la Universitatea din Cluj, Kikeli Pall, student la I.M.F. — Tg. Mureş, Emilian Stancu, student la Universitatea din Bucureşti, şi Daniela Temciuc, studentă la Universitatea din Craiova.

După-amiază, lucrările conferinţei s-au desfăşurat în cadrul a patru comisii pe probleme: profesional-ştiinţifice; cultural-artistice; turistice şi sportive; social-gospodăreşti şi de asistenţă medico-sanitară.

Lucrările continuă.

In prima zi a celei de a VI-a Conferinţe a U.A.S.R.

Foto: O. PLECAN şi AGERPRES

● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această

AZI

SERILE „SCÎNTEII TINERETULUI"

EDIȚIA A II-A

DE DRAGOSTE

Sfîrșit de săptămînă. Ceasul tainic al înserării deschide larg porțile sălilor de spectacol. Pe soările de marmură ale uneia dintre ele — sala Conservatorului — perechi-perechi, primii spectatori. Sînt tineri și foarte tineri. Unora le strălucesc privirile, sînt frumoși, sînt îndrăgostiți. Cea de-a doua ediție a „Serilor Scînteii tineretului" este închinată dragostei.

Moment coregrafic — interpretează elevi ai școlii de coregrafie

Reportajul serii a fost realizat într-o manieră publicistică mai puțin obișnuită: în sunet imprimat pe bandă de magnetofon și proiecții cu epidiascopul. Reporterii au pornit la drum cu următoarele întrebări: CREDEȚI ÎN DRAGOSTE? DE FAPT, CE ESTE DRAGOSTEA?

Primele răspunsuri le-am aflat la cafe-barul de zi situat în clădirea magazinului cu autoservire Unic.

1. Dragostea nu există ca o noțiune absolută. Dragostea este o suită de accesorii, adică în primul rînd o înțelegere între doi tineri care-i face să se placă. Cred în dragoste, dar nu în dragostea absolută, adică în dragostea de literatură, gen Romeo și Julieta.

2. Consider că un bărbat se îndrăgostește o singură dată în viață, sau, printr-o excepție, de două ori. O femeie poate să se îndrăgostească de mai multe ori în viață și poate cu aceeași tărie. Femeile au concepții mult mai feminine. În timp ce femeile își caută bărbatul ideal dintr-un anumit punct de vedere — mai mult fizic sau material — bărbații caută poate și altceva.

3. Nu. Nu sînt de acord cu acest punct de vedere. Pentru că și femeile pot să iubească la fel ca și bărbații. Și ele caută un om cu care să se înțeleagă din punct de vedere intelectual.

4. Și o părere exprimată în holul cinematografului Lumina: „Acum, la etatea asta, cam păcălitoare, fiecare caută să aibă succes în dragoste și e puțin cam complicat pentru că poate să fie și înșelătoare. Există femei cu două fețe. Dragoste nu poate exista decît pentru meseria pe care o avem...

5-6. În Cișmigiu, izolați pe o bancă, un băiat și o fată. Fața ne-a declarat: „Am păreri foarte proaste despre amor!"

Cînd ne-am îndepărtat, această opinie a devenit mai puțin fermă. Cei doi se îmbrățișau.

7. Ne aflăm la I.P.R.S. Băneasa:

— Cred în dragoste, pentru că și eu m-am căsătorit din dragoste. Aș dori ca toți cei care se căsătoresc să iubească cum îmi iubesc eu soția și copilul.

8. Nu cred că se poate vorbi de o dragoste axată numai pe atracții pur biologice, ci trebuie să aibă și alte tangențe și afinități.

9. Băutura fermecată care aprinde dragostea în viața de toate zilele este prietenia sinceră.

10. Și acum un dialog cu doi tineri căsătoriți întîlniți pe Bulevardul Bălcescu:

Ea: Dragostea este foarte frumoasă...

El: Este un lucru foarte important, mai ales atunci cînd ești căsătorit.

Rep.: Deci credeți în dragoste?

El: Bineînțeles...

Ea: De aceea ne-am și căsătorit...

LA MASA ROTUNDĂ

OPINIILE ACAD. GRIGORE MOISIL ȘI ACTRIȚEI CRISTINA TACOI

O discuție despre dragoste este, mai ales pentru tineri, aproape întotdeauna interesantă. Atractivitatea ei rezultă nu din faptul că se pot reține „fericite rețete de succes în iubire" (ceea ce, practic, e imposibil), ci din simpla punere față în față a unor gînduri, a unor trăiri personale, cu sentimentele și experiența altora. Rezultatul este meditația la propriile-ți concepte despre dragoste, despre viața de familie. În acest scop au fost invitați în fața tinerilor, pentru un scurt dialog de opinii, academicianul *Grigore Moisil* și actrița *Cristina Tacoi*.

Prima întrebare (aceeași ca și în ancheta realizată pe stradă): Credeți în dragoste?

Gr. Moisil: In dragostea cui? In fond trebuie să crezi în dragostea cuiva. Și cum să nu crezi? Orice om crede în dragoste, dar trebuie s-o facă în așa fel încît toată viața să capete experiență. Părerea mea: despre dragoste trebuie, poate, vorbit mai puțin; dragostea se trăiește.

Rep: Printre tinerii care au răspuns la anchetă au fost și unii care spuneau că în secolul nostru — mecanizat, automatizat, matematizat etc. etc. — sentimentul pur al dragostei trăită la mari temperaturi, gen Romeo și Julieta, nu mai este posibil.

Gr. Moisil: Eu cred că în secolul nostru dragostea nu se poate realiza *decît* la mari temperaturi. Tehnicitatea nu se opune iubirii. Există un volum al unui scriitor în care este vorba despre dragostea unui mecanic de locomotivă pentru mașina lui. Deci dragostea, deși altfel decît aceea despre care discutăm aici. Iar ea există, dumneavoastră, care sînteți în sală, ați venit, cred, în primul rînd aici ca să vă întîlniți doi cîte doi...

Rep: Sînt și tineri care condiționează trăirea unei mari iubiri, de o profesie deosebită, de pildă aceea a actorului. Părerea aceasta vine, probabil, și din credința că viața de artist este mai puțin supusă unor riguroase precepte morale.

Cristina Tacoi: Inainte de a fi artist ești om — de aceea vreau să răspund mai întîi la întrebarea care nu mi-a fost pusă direct, dar la care a răspuns mai înainte academicianul Moisil. Eu cred în dragoste și cred că dragostea este o trăsătură esențială a omului, a omului dintotdeauna și de pretutindeni, a omului de acum cîteva mii de ani, cînd a început să simtă și să gîndească, și a omului de azi, de asemenea.

Nu vreau să idealizez nimic dar sînt convinsă că un artist adevărat — adică omul deosebit înzestrat — este capabil de mari sentimente. Mulți își închipuie și mai ales tinerii — că viața artiștilor și în speță a actorilor este o viață ușoară, cu nenumărate succese și libertăți, fără responsabilitate socială și morală, o viață în care îți sînt permise tot felul de abateri. Este o părere dinafară, neadevărată și deformată. Sigur că la periferia artei, printre cei mulți care își „spun" artiști există și asta. Dar artistul, cu „A" mare, cel care este chemat să simtă și să exprime mai mult decît omul obișnuit duce o viață exemplară dincolo de scenă. Vorbind despre mine, vreau să vă spun că am o familie, un copil de zece ani, și dacă mă număr printre actori nu sînt singura care are o viață împlinită, adevărată, dincolo de scenă.

Rep: O întrebare mai dificilă: admiteți posibilitatea erorii la căsătorie?

Cristina Tacoi: Da, eroarea este posibilă. In clipa în care ești îndrăgostit cusururile celui de care te-ai îndrăgostit, cum am mai spus — sînt mai puțin vizibile, sau chiar voit treci cu vederea unele dintre ele. In tot cazul trebuie să fii responsabil în dragoste. Poate că tocmai responsabilitatea este calitatea în plus a omului îndrăgostit din secolul XX. Trebuie să tindem spre desăvîrșire chiar dacă n-o atingem. Chiar dacă suferim mici decepții sau chiar decepții mari, trebuie să ne întrebăm dacă nu cumva am greșit noi. Mereu sîntem dispuși să acuzăm pe celălalt, dar oare noi am făcut totul ca să păstrăm acest dar?

Repet acum în piesa „Dincolo de zare" de O'Neill rolul unei fete—harnică, simplă prietenă cu doi frați. Unul îi declară dragoste, într-un fel este și ea convinsă că îl iubește, dar, după ani, după ce au și un copil, își dă seama că ar fi fost mai fericită alături de celălalt... Posibilitatea erorii nu trebuie să ne determine a renunța la responsabilitate: vezi copilul!

Rep: Sînt și cazuri cînd căsătoriile se fac cu totul la întîmplare, unele în cîteva zile. In aceste situații eroarea alegerii sporește infinit, devine de-a dreptul condamnabilă, ea fiind rezultatul ușurinței, deseori cu repercusiuni grave asupra copiilor. Intrebare: admițînd că după un număr de ani ați constatat că ați greșit la căsătorie, în favoarea cui acceptați sacrificiul — a dumneavoastră sau a copilului?

Cristina Tacoi: A copilului. Nu înțeleg și nu accept egoismul. Copilul nu s-a născut pentru că a voit, ești răspunzător pentru viața lui.

Gr. Moisil: A rezolva marile probleme sufletești în cîteva cuvinte este un lucru pe care un matematician nu poate să-l facă. Problema este dacă evoluția copilului va decurge normal într-o familie unde soții nu se mai iubesc, dacă nu cumva însuși traiul laolaltă al acestor părinți poate să-i dăuneze. Este necesară o înțelegere profundă a cazului, ca să dai răspunsul.

Rep.: O ultimă întrebare. Majoritatea dintre noi reflectînd la marile exemple de iubire, judecăm lucrurile din punctul de vedere al spectatorului aflat în sala de teatru sau de film, al cititorului de literatură. Singurii care dau viață — fie și temporar — acestor exemple de dragoste trăită la mari temperaturi sînt artiștii. Ca unul care ați trăit pe scenă asemenea momente credeți că ele se pot reedita în viață?

Cristina Tacoi: Condițiile vieții moderne sînt deosebite de multe dintre acelea în care se desfășoară parodiile de dragoste jucate pe scenă, deci și felul de a iubi al omului modern este altul, dar în esență dragostea este aceeași dintotdeauna. Am interpretat roluri — femei excepționale, capabile de o dragoste excepțională. Cleopatra din „Antoniu și Cleopatra" de Shakespeare, Sonia din „Unchiul Vania", de Cehov, Alta din „Act venețian", de Camil Petrescu, fiecare trăind într-o altă epocă, avînd un alt caracter și temperament, fiecare iubind altfel, dar toate *iubind cu adevărat, pînă la incandescență.* Ar fi absurd să spui azi: „iubește ca Sonia sau Cleopatra", dar poți spune fără să greșești „iubește ca un om adevărat, pînă la incandescență!"

ÎN LOC DE CRONICĂ

Desigur că i-ați recunoscut în fotografiile din stînga și dreapta titlului pe cei doi prezentatori ai „serii", actorii Monica Ghiuță, de la Teatrul din Ploiești, și Ștefan Bănică, de la Teatrul din Giulești. Rubricile din partea a doua a „serii" au solicitat din plin resursele celor doi tineri și talentați actori care prin spontaneitatea și prezența lor au contribuit la crearea unei atmosfere calde și prietenești în sala de spectacole.

Tinerii spectatori au apreciat cum se cuvine strădania studenților de la Institutul de Teatru și Artă Cinematografică, ai Conservatorului „Ciprian Porumbescu" și a elevilor Școlii de Coregrafie care au realizat unul din cele mai reușite momente ale „serii" și anume „antologia lirică". Au fost îndelung aplaudați Elena Jitcov, Lucia Boga și Săndulescu Gabriel pentru interpretarea nuanțată a unui fragment din „Prețioasele ridicole" de Moliere, ca și colegii lor de an, Ionescu Sergiu, Dalu Corneliu, care au recitat versuri din Eminescu, Lermontov, François Villon, Shakespeare sau Dumitru Popescu pentru interpretarea acidă pe care a dat-o unui fragment din „Nenorocirile unui slujnicar" de N. Filimon — în care este prefigurat un soi de erou caragialesc. A plăcut mult vocea caldă a sopranei Alexandra Dumitrescu și timbrul grav cu care Aris Ohanesian au interpretat arii din „Hernani" de Verdi, „Herodiada" de Massenet și cîntece de Grieg. În aceeași notă de autentic lirism au evoluat tinerii dansatori Silvia Popescu, Manciu Silvia, Samoilă Toma și Bănică Ștefan care au adus pe scenă grația dansului clasic prin „Adagio" din Coppelia de Delibe și „Pas de deux" din Giselle de Adam. La valoarea cunoscută a evoluat formația „Sincron" a cărei măiestrie în dirijarea sunetelor calde ale chitarelor electronice a... electrizat sala. Margareta Pîslaru, prezentă în mijlocul spectatorilor celei de a doua ediții a Serilor „Scînteii tineretului", și-a reafirmat marile-i calități vocale, personalitatea muzicală și popularitatea în mijlocul admiratorilor. La rubrica „Preludiu", o prezență modestă dar entuziastă a oferit-o evoluția orchestrei de chitare formată din elevi ai liceului „Matei Basarab", care în linii mari nu a depășit limitele tributului și imitațiilor unor formații de gen mature.

Cîntă Margareta Pîslaru și orchestra „Sincron"

În antract — vernisaj

Cîntă Alexandra Dumitrescu și Aris Ohanesian

★

Gongul anunță pauza, dar colocviul despre dragoste continuă. În hol, tinerii oaspeți sînt invitați să vizioneze expoziția de artă plastică cu lucrări aduse de la Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România. Criticul Petre Oprea le înlesnește tinerilor apropierea de limbajul plastic prin care artiștii noștri au exprimat, de-a lungul timpului, acest profund sentiment uman. Contactul direct cu TONITZA („La capătul copilului"), LUCIAN GRIGORESCU („Tinerețe"), ION SĂLIȘTENU („Seară de primăvară"), BENE IOSIF („Mama și copilul"), AUREL CIUPE („Armonie"), BRĂDUȚ COVALIU („Vreau pacea și fericirea copilului meu"), DAN HATMANU („Joc de copii") — bucură ochiul, desfată inimile.

O apreciere egală primesc lucrările de grafică ale lui Jules Perahim, Roni Noel Florian, Ștefan Constantinescu, Ligia Macovei, Maria Bănică și Traian Vasai.

Moment de reală emoție estetică, vernisajul din antract a reînnoit invitația la cunoașterea pe mai departe a comorilor artei noastre naționale și universale aflate în Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România.

Mulțumim conducerii Conservatorului „Ciprian Porumbescu", personalului tehnic al sălii Studioului conservatorului, conducerii Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România, conducerii Școlii de coregrafie, întreprinderii I.O.R. și conducerii Liceului „Matei Basarab" — pentru sprijinul acordat organizării celei de a doua seri a ziarului nostru.

În ziarul de mîine vom publica relatarea concursurilor „serii".

Seara „Scînteii tineretului" a fost organizată și consemnată de Atanasie Toma, Victor Constantinescu, Viorica Diaconescu și Florica Popa.

COMUNICAT

Cu privire la vizita în Republica Socialistă România a ministrului afacerilor externe al Finlandei Ahti Karjalainen

La invitația guvernului Republicii Socialiste România, ministrul afacerilor externe al Republicii Finlanda, Ahti Karjalainen, împreună cu soția, a făcut o vizită oficială în România, între 15 și 20 februarie 1967.

Ministrul afacerilor externe Ahti Karjalainen, soția sa și persoanele care l-au însoțit, au vizitat monumente istorice și noi cartiere de locuințe din orașele București și Brașov și au luat cunoștință de progresele economice și sociale realizate în România. Au fost vizitate, de asemenea, schele petrolifere din regiunea Ploiești.

Ministrul Ahti Karjalainen a fost primit de secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, de președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer.

Ministrul afacerilor externe al Finlandei, Ahti Karjalainen, a avut convorbiri cu ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, într-o atmosferă de prietenie și sinceritate, cu privire la unele probleme de politică internațională care interesează cele două țări și cu privire la bunele relații statornicite între România și Finlanda.

Cei doi miniștri au apreciat că dezvoltarea între state a unor relații bazate pe egalitate și respect mutual joacă un rol important pentru întărirea păcii și securității în lume.

Cele două părți s-au pronunțat pentru întărirea eficacității Organizației Națiunilor Unite ca instrument de cooperare internațională pe baza principiilor înscrise în Cartă. Evidențiind însemnătatea obiectivului dezarmării generale și a măsurilor menite să ducă la realizarea sa, cele două părți și-au reafirmat sprijinul pentru crearea în Europa și în alte regiuni ale lumii a unor zone denuclearizate.

În cursul convorbirilor pe care le-au avut cei doi miniștri ai afacerilor externe au constatat că în Europa se manifestă, într-un mod îmbucurător, o puternică aspirație de reducere a încordării, de consolidare a păcii și de colaborare mai strînsă și mai activă între țări, cu toate deosebirile existente între sistemele lor economice și sociale. Există toate rațiunile ca această evoluție să continue. În acest spirit, cele două părți și-au exprimat hotărîrea de a continua eforturile, împreună cu toate celelalte state interesate, în vederea traducerii în viață a prevederilor rezoluției O.N.U. cu privire la acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținînd unor sisteme sociale și politice diferite.

Ministrul Ahti Karjalainen a avut, de asemenea, convorbiri cu ministrul comerțului exterior, Gheorghe Cioară. Cu prilejul vizitei s-a semnat Aranjamentul comercial româno-finlandez pentru perioada 1967—1970. Acest aranjament prevede sporirea schimburilor comerciale dintre cele două țări și diversificarea produselor care vor face obiectul importurilor și exporturilor.

Ambele părți au convenit asupra oportunității unor măsuri practice pentru intensificarea și adîncirea continuă a raporturilor de cooperare comerciale și economice româno-finlandeze.

Cei doi miniștri ai afacerilor externe au constatat că, în ultimul timp, schimburile culturale dintre țările lor se dezvoltă favorabil. Ei și-au exprimat dorința de a intensifica și a lărgi continuu această cooperare.

Ministrul Ahti Karjalainen a adresat, în numele guvernului finlandez, președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu, invitația de a face o vizită oficială în Finlanda. Invitația a fost acceptată cu plăcere. Data acestei vizite va fi fixată ulterior pe cale diplomatică.

* * *

Luni dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, ministrul afacerilor externe al Finlandei, Ahti Karjalainen, cu soția, care la invitația guvernului român a făcut o vizită oficială în țara noastră. Ministrul finlandez a fost însoțit de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți, Corneliu Mănescu, cu soția, Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Nicolae Vancea, ambasadorul României la Helsinki, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost de față Björn-Olof Georg Alholm, ambasadorul Finlandei la București, și membrii ambasadei.

(Agerpres)

În sera cercului micilor naturaliști de la Casa pionierilor din Sighișoara

Foto AGERPRES

MARȚI 21 FEBRUARIE 1967

18,00 : Pentru cei mici : Povestiri pe degete : „Neghuniță" de Barbu Ștefănescu Delavrancea ; 18,25 : Pentru tineretul școlar : 1001 de întrebări ; 18,50 : Publicitate ; 18,58 : Ora exactă ; 19,00 : Telejurnalul de seară ; 19,17 : Buletinul meteorologic ; 19,20 : Recital poetic : Ion Pillat ; 19,30 : Telecronica economică ; 20,00 : Muzică corală : Concert susținut de Corul Radioteleviziunii Române ; 20,20 : Seară de teatru : „Bietul meu Marat" de Alexei Arbuzov : În pauze : Poșta televiziunii ; Filmul documentar : „Ritmuri și imagini" ; 23,10 : Telejurnalul de noapte ; 23,20 : Închiderea emisiunii.

Popas, la cabană

Foto : AGERPRES

● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje

ZILNIC

SPORT

UVERTURĂ FOTBALISTICĂ

Cîteva zeci de mii de bucureșteni, pasionați nedezmințiți ai fotbalului, au parcurs un drum așa de cunoscut, răscolind amintiri și nostalgii, reeditînd pasiuni și credințe deșarte în acest sport și idolii lui, au măturat cu mănușile și fularele zăpada de pe bănci, ca să vadă, în prima lor zi de lucru, din noul anotimp fotbalistic, patru dintre echipele care au stat o iarnă întreagă pe treptele cele mai de sus ale piramidei clasamentului.

Priveam, după cuplaj, mulțimea care golea tribunele și-mi spuneam, în gînd, următoarele : cu ce-au greșit oamenii aceștia ? Ce le-o fi trebuind ? Pentru că fotbal n-au prea văzut. S-au marcat goluri multe, dar asta nu-i suficient. Terenul, destul de moale, nu e o scuză. Am văzut mai multe meciuri — e drept, transmise la televizor — jucîndu-se pe terenuri desfundate numite bălți și insule. Dar acolo mergea bine „mașinăria" echipelor. Echipele care au evoluat duminică, consumînd ultimele restanțe, într-o avan premieră fotbalistică, binevenită de altfel, au dereglat mașinăria. Rapid a cîștigat cu 3—1 după ce a fost condusă zeci de minute cu 1—0 de formația Petrolul Ploiești ; o echipă oarecare — în ipostaza de duminică — al cărei joc nu justifică puternicele aplauze fără rezerve. Lasă că nici cu rapidiștii nu mi-e rușine. Amintiți-vă cu cîtă promptitudine a răspuns Lupescu, lui Dridea : în văzul lumii și fără pic de rușine, cei doi „s-au cotonogit" — ăsta-i termenul — ca pe maidan. Rapidiștii au cîștigat în două minute (2 și 4 din repriza a doua pe neîncălzite) de joc, prin 2 goluri frumoase datorate lui Jamaischi și Ionescu — poate mai mult coautorilor — (a venit și al treilea, al lui Dumitriu, dar fără coautor), dar nu ne-au convins ; cele cîteva faze mai acătării și 2 minute de joc adevărat — nu justifică eforturile și răbdarea spectatorilor ! Și în ce condiții ?

Celălalt meci, dintre Steaua și Farul, cîștigat de prima echipă cu hazliul scor de 5—0, se înscrie între partidele de antrenament. Unde nu mai contează scorul. Iancu din lotul naționalei e același cu cel din echipa Farului, care s-a împiedicat tot timpul pe teren ? Nu putem să credem ? Chiar așa rău să vadă antrenorii ? Sau e o păcăleală ? Mai e pînă la 1 aprilie.

Ne pare rău : la repetiția generală, înainte cu 7 zile de începerea returului, „artiștii gazonului", prea răsfățații spectatorilor inimoși, creduli, prea indulgenți și puțin pretențioși, s-au prezentat cu rolurile neînvățate. Dar, spre deosebire de teatru, aici nu există sufleur și e mai ușor să te faci de rîs. Oare să li se pară de glumă ?

VASILE CĂBULEA

Un nou atac ineficace la poarta lui Skorici

Foto : V. RANGA

SCURTE ȘTIRI

Campionatul mondial de biatlon, desfășurat la Altenberg, a luat sfîrșit cu proba de ștafetă 4×7,5 km seniori, în care echipa României (Carabela, Cimpoia, Bărbășescu, Vilmoș) a ocupat un meritoriu loc 4.

Iată clasamentul întrecerii : 1. Norvegia 2 h 52'41" ; 2. U.R.S.S. 3 h 03'11" ; 3. Suedia 3 h 04'47" ; 4. România 3 h 07'50" ; 5. R.D. Germană 3 h 09'47" ; 6. Polonia 3 h 11'11" etc.

Desfășurat la Zürich, campionatul mondial de ciclocros, rezervat amatorilor, s-a încheiat cu victoria ciclistului francez Michel Pelchat, care a acoperit 21,450 km în timpul de 1 h 10'36". Pe locurile următoare s-au clasat Julien Haesevelde (Belgia) la 2'20", Peter Frichknecht (Elveția) la 2'24", Jean Gerardin (Franța) la 2'52" etc.

După 21 de etape, în campionatul italian de fotbal continuă să conducă Internazionale Milano cu 34 de puncte, secondată de Juventus Torino — 31 de puncte. Iată cîteva rezultate din etapa a 21-a : Internazionale—Spal Ferrara 3—1, Brescia—Juventus 1—1, A.C. Milan—Neapole 1—0, Torino—Bologna 1—1.

La patinoarul artificial „23 August" din Capitală s-a disputat duminică seara, meciul revanșă dintre echipele reprezentative de hochei pe gheață ale României și Bulgariei. A învins echipa română cu scorul de 5—2 (1—1, 2—0, 2—1). În primul meci, disputat sîmbătă la Brașov, hocheiștii români cîștigaseră cu scorul de 9—2.

În orașul Köln a avut loc tragerea la sorți a sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni" la handbal masculin. Sorții au decis următoarele meciuri : Trud Moscova—Honved Budapesta ; Medvescak Zagreb—V.F.L. Gummersbach (R.F.G.) ; Dinamo București — HG Copenhaga ; Dukla Praga—DHFK Leipzig.

Programul concursului „Pronosport" Nr. 8

La etapa din 26 februarie pronosticurile sînt acordate de maestrul emerit al sportului AL. APOLZAN

1. Steaua — C.S.M.S. Iași	1
2. Rapid — Farul	1
3. Univ. Cluj — U.T.A.	1
4. Steagul roșu — Jiul	1
5. Petrolul — Politehnica	1 x
6. Univ. Craiova — Dinamo București	x
7. Bologna — Spal	1
8. Cagliari — Roma	x
9. Juventus — Torino	1 x
10. Lanerossi — Brescia	x 2
11. Lazio — Milan	x
12. Mantova — Fiorentina	1 x
13. Napoli — Atalanta	1

CU MINGEA DE LUT

de Fănuș Neagu

Duminică am fost la Pitești și nu regret, nu regret nici o clipă drumul. Trebuie să știți, însă, că mă refer exclusiv la plăcerile acestui drum prin iarnă : șoseaua străjuită de plute uriașe în crengile cărora dorm păsări de umbră și vis, cîmpia din împrejurimile Găieștiului prin care fugeau sănii spre depărtări secrete, dealurile muscelene adăpostind întîmplări nepetrecute, ascunse în fum și poveste, amurgul despletindu-se albastru peste zăpezi curate. Asta, da, a fost frumos, căci meciul... Meciul desfășurat pe stadionul 1 Mai (țin să fac o precizare : stadionul nu se află situat în Trivale, cum, furați de cine știe ce fel de inspirație, anumiți ziariști au scris, ci undeva la marginea orașului) mi-a amărît bucuriile și mi le-a ciuntit. Amăgit de rezultatele obținute de piteșteni în sezonul trecut am crezut și eu, bună bucată de vreme — valul fură, valul cară tot la vale — că Dobrin și compania vor deschide o epocă în fotbalul românesc. M-am înșelat. Victoria asupra lui F. C. Toulouse, pe deplin meritată de altfel, a fost îngroșată și împodobită cu trandafirii din patru regiuni. Astăzi vedem că n-a fost cine știe ce minune. În ceea ce privește turneul întreprins de piteșteni în Liban, soldat cu victorii în lanț, trebuie să reproduc spusele unui component al delegației : am întîlnit acolo numai echipe de nivelul celor din categoria C de la noi... E limpede, prin urmare, cam ce fel de turnee fac unele echipe ale noastre.

În meciul cu Dinamo Zagreb, formație care numără 3 titulari de bază ai naționalei iugoslave și șapte foști internaționali, piteștenii au prestat un joc de foarte slab nivel. Punctul sec al echipei l-a constituit înaintarea, în special cei doi atacanți centrali, Țurcan și Naghy. Din minutul 1 și pînă în minutul 18, Țurcan nu s-a întîlnit măcar o singură dată cu mingea ! Ziceți ce vreți, dar vă rog să-mi spuneți și mie cu ce adjective poate fi calificat un asemenea jucător ? Mai mult, în repriza a doua, Țurcan a întors din careul oaspeților spre centrul terenului 3 sau 4 din cele mai izbutite pase ale lui Dobrin.

Au muncit mult : Ilie Stelian, Barbu și Radu. Răsfățatul Dobrin — un mare talent, nu e nevoie s-o mai spunem — a rupt și a frînat jocul. A scăpărat numai în cîteva faze, în rest n-a făcut altceva decît să inalțe mingi spre Țurcan și Naghy și a continuat să facă asta cu o încăpățînare drăcească chiar și atunci cînd era evident pentru oricine că cei doi nu vor ajunge să șuteze pe poartă nici în răstimp de trei zile. Prepurgel, umbra lui Zambata și speranța piteștenilor, a fugit pe la mijlocul terenului de colo-colo, lăsînd impresia că nu știe ce vrea. Șutul ăla ca din tun, pe care l-am așteptat 90 de minute, nu s-a văzut.

Coman — și aici sînt împotriva celor care îl acuză — n-a avut ce face la golul înscris de Zambata. În rest a apărat tot ce i s-a tras. E drept, în două rînduri l-a ajutat și bara, dar și bara e înscrisă în inventar. Badea, Ivan și Pop, foarte ambițioși, dar numai atît.

Dinamo Zagreb. În formație, cinci nume celebre pe continent: Skorici, Brncici, Zambata, Lamza și Rora. Spre deosebire de piteșteni, sîrbii au făcut în iarna aceasta un turneu înfiorător de greu. Printre altele au întîlnit pe Celtic-Scoția, neînvinsă timp de 26 de etape, și au întrecut-o cu 1—0. Excelenți tehnicieni. Au atacat, în deplasare fiind, majoritatea timpului și au șutat la poartă cel puțin de două ori mai mult decît piteștenii. Buni atleți, buni acroșeri — ei știu să-și enerveze adversarii și să-i scoată din mină.

Imi pare rău că publicul — circa 20 000 de oameni — despre care auzisem vorbe bune, că știe să-și încurajeze echipa și să o poarte spre victorie, n-a schițat decît două-trei îndemnuri, și acelea foarte anemice. În schimb, la sfîrșit, Dobrin și ceilalți băieți s-au văzut împroșcați cu tot felul de ocări. Dacă așa vă comportați cu echipa dumneavoastră ori de cîte ori e învinsă, dați-mi voie să nu-mi ridic pălăria.

Arbitrul F. Mayer — excelent.

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Instrument de îmbunătățire a activității economice

obiective, cum sînt concediile de boală, și maternitate, absențele aprobate prin lege pentru obligații cetățenești etc, rezultă două mari categorii subiective de neutilizare a timpului de lucru, și anume : ÎNVOIRILE, INCLUSIV CONCEDIILE FĂRĂ PLATĂ, ȘI ABSENȚELE NEMOTIVATE.

Pentru a ne face o idee asupra volumului zilelor pierdute prin absențe nemotivate și concedii fără plată, este de ajuns să arătăm, că aceste două categorii de pierderi subiective reprezintă de 5 ori mai mult decît toate întreruperile din cadrul schimbului, datorate defectării mașinilor, lipsei de curent electric, sau lipsei de materie primă. Pierderile de producție provocate prin absențe nemotivate sînt în realitate mult mai mari, dacă se ține seama de perturbările aduse bunului mers al procesului de producție în întreaga uzină prin oprirea deservirii anumitor mașini sau locuri de muncă, mai ales atunci cînd este vorba de un proces de producție continuu sau de mașini specializate.

Pe lîngă categoriile de pierderi arătate mai sus, mai există pierderile din timpul lucrului sau de la începutul și sfîrșitul programului care scapă de sub supravegherea conducătorilor procesului de producție pe locul de muncă. Acestea nu se pot înregistra în dările de seamă ale întreprinderilor, dar ies la iveală, foarte bine, cu ocazia „fotografierilor" făcute la locurile de muncă și care arată influența lor negativă asupra productivității muncii.

Am subliniat mai sus cîteva din categoriile mai importante de pierderi de timp pentru a arăta cît de complex trebuie privită această problemă, cîtă importanță trebuie să i se acorde de la conducerea ministerului și pînă la ultimul muncitor. **Inițiativa tinerilor de la „Semănătoarea" este un adevărat instrument de lucru în această direcție și cerem conducerilor noastre de uzine ca, în colaborare cu organizațiile U.T.C., să folosească cu toată priceperea acest instrument, să studieze inițiativa și să-i creeze condițiile tehnico-materiale necesare aplicării ei cu succes.**

Astăzi avem în industria construcțiilor de mașini multe întreprinderi noi unde majoritatea cadrelor sînt formate din tineret și, de asemenea, un rol de seamă îl au tinerii muncitori și în dezvoltarea celorlalte întreprinderi. Este interesul tinerilor ca, pe baza studierii observațiilor și sesizărilor legate de greutățile pe care le întîmpină în procesul de producție privind folosirea rațională a timpului de lucru, să ceară conducerilor de uzine să ia măsuri, să vină ei înșiși cu soluții practice de rezolvare.

În aplicarea inițiativei, în ridicarea eficacității ei, un rol important revine asistenței tehnice. Spre tineri, mai ales spre cei veniți din școlile profesionale sau care abia au terminat cursurile de calificare de scurtă durată, trebuie concentrat un volum mai mare și de mai bună calitate de asistență tehnică. Să li se arate tinerilor din timp lipsurile pe care le au în activitatea lor zilnică ; maistrul să arate în permanență tinerilor care i s-au încredințat unde nu au muncit bine, înainte ca aceștia să se obișnuiască cu un mod defectuos de lucru și cu pierderile de timp ce decurg din aceasta. Maiștrii trebuie să aibă în vedere faptul că unui tînăr, pentru a face față producției moderne, nu-i sînt suficiente numai cunoștințele teoretice și practice, oricît de bun ar fi nivelul acestora. **El trebuie învățat să știe să-și ordoneze și să-și păstreze sculele încredințate, să-și organizeze locul de muncă, să știe pentru fiecare piesă pe care o lucrează să folosească cele mai bune metode de lucru.**

Din controalele efectuate, s-a constatat că o serie de întreprinderi cum sînt : Uzina „Strungul" Arad, Uzina „Electromotor" Timișoara, Uzina mecanică Plopeni, Uzina „Electroprecizia" Săcele, nu asigură locuri de muncă individuale pe mașini pentru instruirea elevilor școlilor profesionale din anul II de studii. În acest fel, se creează situația, de loc normală, că absolvenții școlilor profesionale să nu aibă la început nivelul practic necesar confruntării în producție cu cadrele cu experiență. De aci primele greutăți în producție, primele „căderi" morale și, poate, cauza primelor absențe nemotivate și a primelor delăsări în muncă.

Întîrzierile de la lucru, plecările din timpul programului, concediile fără plată, plimbările și lăsarea lucrului înainte de terminarea programului sînt favorizate în unele cazuri și de insuficienta atenție a conducerilor de uzine și a organelor obștești față de anumite probleme sociale ale tinerilor. Exigența față de folosirea completă a timpului de muncă trebuie să fie însoțită și de lichidarea lipsurilor existente în acest domeniu.

Ministerul nostru consideră utilizarea rațională a forței de muncă și a timpului de lucru ca obiective de maximă importanță în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe anul 1967, pentru creșterea eficienței economice a uzinelor noastre, pentru ridicarea calitativă a întregii activități economice. Ele formează în prezent obiectul unor studii atente și sîntem convinși că concluziile ce se vor desprinde vor da posibilitatea valorificării cît mai depline în fiecare uzină, și pe ansamblul ministerului, a acestor mari rezerve ale economiei noastre — forța de muncă și timpul de lucru.

De dragoste

mune, a respectării personalității, că vizează întotdeauna ca pe niște condiții indispensabile, respectarea demnității umane, curajul sincerității și al maximei generozități. În afara unor atari coordonate cădem în penumbra sentimentului pe meleagurile egoismului, geloziei devoratoare și absurde, mercantilismului devastator al existenței cu sensuri joase.

Aș dori să solicităm prin cărți pe cîțiva din marii oameni ai secolelor și să desprindem de la ei definițiile necesare. Să zăbovim lîngă tăcerea și așteptarea surdă a Penelopei, lîngă înmlădierile cîntecelor poetei Sapho care veșnicește de mii de ani în lirica lumii prin 600 de versuri (o parte dintre acestea descoperite nu demult). Să-l ascultăm pe divinul Dante sau pe melodiosul Petrarca chemîndu-și dragostea cu nume proprii ! Să ne înfiorăm străbătînd lumea vie și pasionată a marelui Shakespeare — în care Julieta, Ofelia, Desdemona — se înalță, cu fețe diferite — ca niște monumente irepelabile. Să ne pierdem în adîncul imaginilor eminesciene care tresar prelung de puritate și pasiune.

Cînd Walt Witman scria „Și oricine face o sută de pași fără dragoste / Se-mbracă-n lințoliu de moarte" închidea între cuvintele a două versuri un avertisment sever și concentrat, o realitate fără timp, permanent verificabilă. Iar Shelley, nu doar din complezanță lirică afirma : „Doar dragostea, doar ea-i nemuritoare / Și-ntrece orice tezaur omenesc / Din cîte-au fost sau vor mai fi sub soare". *Poate că tot dintr-o asemenea adîncă încredere izvorăște replica de relevabilă forță sugestivă a Julietei :* „Cei ce jertfesc pe-altarele iubirii / Au drept lumină frumusețea lor".

Cînd Victor Hugo afirma că „a iubi este jumătate din a crede", *cînd Molière, cel care a știut să privească în sufletele oamenilor nu numai cu bunătate, scria convins că* „Absența celui iubit oricît de puțin durează, durează mult", *cînd marele Tolstoi, cu o generozitate înalt omenească nota că* „Nu există altă dragoste decît aceea care constă în a-ți da viața pentru cei pe care-i iubești", *iar Boccacio credea că* „nu poate să fie nimic atît de greu, atît de primejdios încît să nu poată fi întreprins și dus la bun sfîrșit de un adevărat îndrăgostit sau îndrăgostită" — *toți dădeau, în fapt, certificat de permanență veșnicului cîntec veșnic al omenirii — dragostei.*

Aș dori să mai aleg afirmația lui Oscar Wilde, pe care, însușindu-ne-o, putem spune cu certitudine că avem un bun cîștigat Scria : „A iubi înseamnă a te depăși". *Reiner Maria Rilke, susținîndu-l ca într-un dialog imaginar, continuă parcă :* „Dragostea e o înaltă evigență".

Partea de umbră a dragostei, lipsa de realism în sentiment, ridicolul falsității au născut, desigur, și ele gînduri memorabile. Maiakovski, vizînd asemenea ipostaze, atrăgea atenția că „Să iubești înseamnă să fii gelos pe Copernic, nu pe bărbatul Mariei Ivanovna" *iar Scarron că* „In gelozie este mai mult amor propriu decît dragoste". *Shakespeare, cititorul atîtor monumente dedicate prin cuvînt dragostei, nu uita să atragă atenția că* „e o dragoste foarte săracă aceea care poate fi calculată"

Toate citatele la care am recurs — și ele ar putea acoperi sute de mii de pagini, fiindcă în înseși filele istoriei lumii dragostea se înalță prin piscuri, cel mai adesea, demne de laudă (atunci cînd nu avem de-a face cu hăurile adînci de penumbră) — vin să întregească ideea că acest sentiment se cere pe de-a-ntregul nu numai respectat, dar și ocrotit pentru a-și păstra intactă marea sa dimensiune, tinerețea. Inerția în dragoste, ca oriunde de altfel, este devoratoare și trebuie ocolită. Dragostea adevărată e fără țărmuri, fără puncte de pornire și de oprire. Cum spunea un vechi poet : „Marea dragoste-i adîncă / N-are-astîmpăr, margini n-are / Sînge-i dai și răsuflare / Marea-ți cere tot și încă / Prietenul pe drum de soartă / braț la braț și-n gînd te poartă / Dă-i nu viață drept răsplată / Dă-i o sută vieți deodată /".

Studențe

re tinerețea își deschide enigma sa vîrstei mature, personalității ce se va cristaliza apoi definitiv. Studenții au fost toți marii bărbați ai culturii și științei românești. Studenții sînt eminenți. Studenții sînt astăzi la noi 136 000 de tineri. Din generația de studenți din urmă cu trei decenii, din cei de peste cinci ori mai puțini atunci studenți ai României, sînt astăzi în floarea vîrstei creatoare, nenumărate personalități care ilustrează știința și cultura de azi a României Socialiste. Sînt savanți și oameni de cultură de prestigiu, ingineri și cercetători devotați studiilor inovatoare, sînt profesori și dascăli ai studențimii noastre. Tezaurul de inteligență nu se află firește, în raporturi matematice cu numărul celor care aspiră spre această noblețe. Dar dacă astăzi, în băncile amfiteatrelor iau loc zi de zi, de peste cinci ori mai mulți tineri, e o șansă în plus. Dar dacă astăzi condițiile de studiu și viață ale acestora sîn infinit mai bune, e o altă șansă, o șansă enormă. Tezaurul inteligenței românești va avea o balanță mereu și fericit activă. Tinerețea, s-a spus, e o enigmă, maturitatea dezleagă această enigmă. Dar încă de acum, din cercul științific studențesc enigma își pierde aburul de mister, revelînd talente și virtuți intelectuale remarcabile. Se conturează de aici generația de mîine, care nu va fi peste un deceniu sau peste decenii — ci încă din acești ani ai cincinalului, noile contingente de specialiști ai construcției noastre socialiste. Să grăbim deci, studenți și profesori, mirificul proces al eliberărilor de energii creatoare. Țara are nevoie de noi, țara ne cheamă bine pregătiți și devotați total, pe schelele sale.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

După convorbirile de la Damasc

În capitala irakiană a avut loc luni dimineaţa o reuniune a Consiliului de miniştri, în cadrul căreia premierul ţării, Nagi Taleb, a prezentat o expunere asupra rezultatelor convorbirilor avute cu oficialităţile siriene, cu prilejul vizitei oficiale întreprinse la Damasc.

După cum menţionează un comunicat oficial transmis la sfîrşitul reuniunii de postul de radio Bagdad, vizita premierului irakian a fost consacrată examinării posibilităţilor de soluţionare a disputei petroliere dintre Siria şi I.P.C. Guvernul irakian, se menţionează în comunicat, îngrijorat de gravele consecinţe pe care întreruperea traficului şi exportului petrolier le are asupra economiei ţării, este hotărît să depună toate eforturile în vederea realizării unei rezolvări acceptabile a situaţiei.

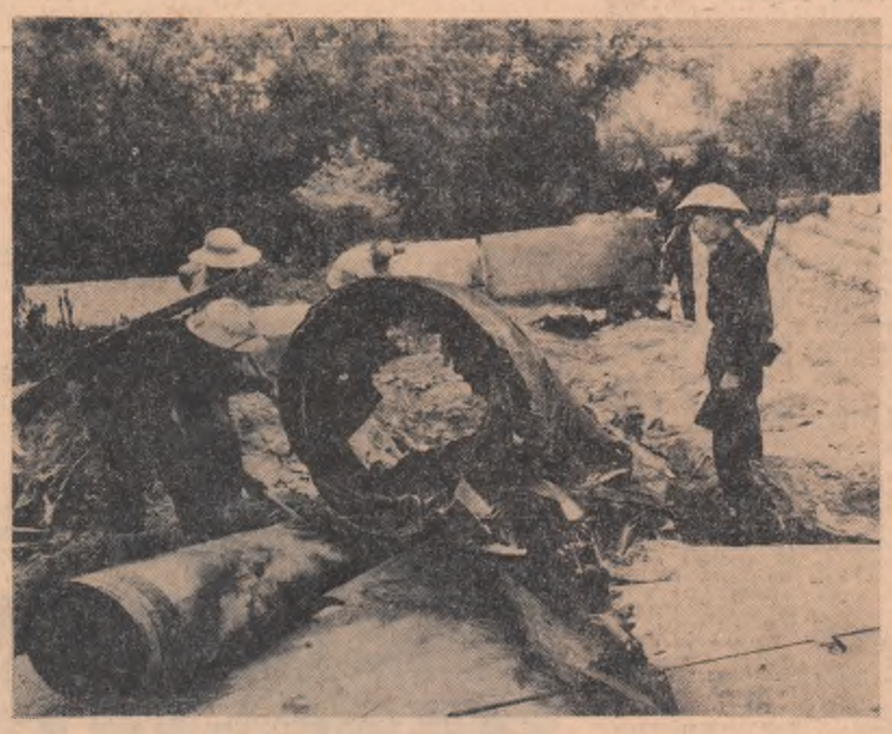

R. D. VIETNAM. — Unul din avioanele militare americane doborîte recent

C.I.A. în... Canada

Postul de radio „Canadian Broadcasting Corporation" a anunţat că şi Uniunea Studenţilor din Canada ar fi primit fonduri din partea Agenţiei Centrale de Investigaţii a S.U.A. Postul menţionează suma de 1 500 dolari primită de Uniunea studenţilor din Canada în anul 1965 şi o altă sumă, tot de 1 500 dolari, în 1966, din partea Fundaţiei studenţeşti din New York. În urma dezvăluirilor de săptămîna trecută, prin care se atestă că C.I.A. a subvenţionat activitatea Uniunii Naţionale a Studenţilor din S.U.A., a reieşit, totodată, că aceeaşi fundaţie din New York a mijlocit livrarea de fonduri de către C.I.A. Uniunii studenţilor canadieni.

Vîntul crizei

Ameninţarea unei crize de guvern plana deasupra Romei. Era o primejdie reală, nu numai repetarea insistentă a unor semne de întrebare în titlurile gazetelor. „Surprizele" din urnele parlamentare (înmulţite uimitor în vremea din urmă) dovediseră instabilitatea cabinetului Moro iar dezertările de la vot arătaseră că unii din deputaţii partidelor coaliţiei de „centru stînga" ar fi dispuşi să meargă pînă la un deznodămînt dramatic. Totuşi, criza a fost înlăturată. Deocamdată.

Votul senatorial asupra proiectului de lege prezentat de guvern privind problema salarizării funcţionarilor din instituţiile de prevederi sociale a fost încorporat în categoria surprizelor. Guvernul s-a găsit în minoritate datorită faptului că 27 de senatori aparţinînd partidelor din coaliţie au votat împreună cu opoziţia. Speculaţiile în legătură cu o posibilă criză ministerială au început să circule în paginile ziarelor şi în lumea politică. Socialiştii unificaţi se arătau nervoşi: partenerii lor democrat-creştini criticaseră aspecte ale politicii sociale asupra cărora, anterior, se stabilise o înţelegere în cadrul coaliţiei. Disensiunile păreau să depăşească limitele unui simplu „incident tehnic". În fond, se crease o lipsă de siguranţă care defavoriza activitatea guvernamentală — conducerile partidelor din coaliţie puteau sau nu puteau asigura votul uniform al tuturor parlamentarilor lor? („Guvernul nu mai este sigur pe majoritatea sa" — constata CORRIERE DELLA SERA). „Surprize" s-au mai produs şi în jocul amendamentelor prezentate de pe băncile parlamentare, s-au realizat regrupări ce nu au ţinut seama de configuraţia guvernului. Vulnerabilitatea cabinetului Moro provenea din neputinţa de a armoniza punctele de vedere şi interesele celor trei partide din coaliţie (democrat-creştin, socialist unificat şi republican) ca şi din absenţa unei reale omogenităţi a acestor partide. Convulsiunile interne din cadrul partidelor guvernamentale au avut repercusiuni imediate pe scena parlamentară. Tendinţele care se confruntă au dus la anihilarea „disciplinei de vot" şi, periodic, au împins guvernul pînă în vecinătatea crizei. „După un anumit timp, 10-12 luni, la o dată aproximativ fixă, bate vîntul crizei" — scria CORRIERE DELLA SERA. Nu-i vorba de o fatalitate, ci de faptul că împăciuirile care se realizează după fiecare „incident" nu sînt de lungă durată, nu echivalează cu o armonizare reală a poziţiilor. După fiecare moment dramatic urmează o acalmie de cîteva luni după care, iarăşi, erupe vulcanul dezbinării. În aceste condiţii, realizarea programului guvernamental devine incertă, supusă unor fluctuaţii de opinii deoseori incontrolabile.

Un element important în evoluţia politică italiană îl reprezintă procesul de unificare socialistă. Există de acum un partid socialist unificat dar nu există o poziţie unitară a tuturor membrilor săi. Fracţiunile din interiorul noii formaţii corespund în linii mari vechilor tendinţe dinaintea unificării. Recenta şedinţă a Comitetului Central al partidului a ajuns la o formulă de compromis favorabilă celor ce s-au pronunţat pentru continuarea actualei experienţe de „centru-stînga" însă nu a putut aplana disensiunile. Stînga socialistă (Lombardi şi Santi) a cerut o ieşire imediată din guvern. Ex-social-democraţii au apreciat că, întocmind un bilanţ, colaborarea cu democrat-creştinii se vădeşte mai bogată la capitolul „rezultatelor pozitive". Au existat voci care au cerut ca Nenni să părăsească funcţia guvernamentală spre a se dedica în întregime conducerii partidului care suferă de pe urma contradicţiilor interne.

Reuniunea socialistă a considerat „închis" incidentul din Senat. Participanţii la dezbaterile din forul conducător al partidului s-au arătat preocupaţi de posibilitatea realizării programului guvernamental, mai ales în lumina faptului că viitoarele alegeri generale se apropie iar cele cîteva luni care au mai rămas pînă la întîlnirea cu urnele ar putea fi insuficiente pentru o concludentă evidenţiere a intenţiilor actualei echipe ministeriale. Unii observatori nu exclud posibilitatea unei retrageri socialiste din guvern într-un moment „mai pricinic", în ajunul alegerilor pentru a marca deosebirile de poziţii în raport cu democrat-creştinii.

După ce partenerii au oferit „precizările indispensabile" cerute de socialişti, guvernul a obţinut votul de încredere parlamentar. Aldo Moro vorbind cu prilejul dezbaterilor din Camera Deputaţilor a spus că „nici din punct de vedere constituţional şi nici din punct de vedere politic, în momentul de faţă nu este oportună demisia guvernului". Deputatul Tullio Vecchietti s-a pronunţat în favoarea „unei noi căi în politica italiană" şi eventual, a anticipării alegerilor. După LE MONDE, o consultare imediată a corpului electoral ar fi însă neliniştitoare pentru partidele guvernamentale, în special pentru socialişti.

Episodul nefericit al votului senatorial este, deci, închis dar partenerii sînt departe de a fi regăsit încrederea reciprocă. „Indispoziţia subzistă în sinul coaliţiei de centru-stînga" — afirma FRANCE PRESSE. Indispoziţia provine din faptul că sursele reale ale neînţelegerilor — atitudinea de fond faţă de unele probleme esenţiale — n-au fost eliminate. Pe drumul colaborării rămîn destule obstacole. Va supravieţui coaliţia confruntărilor solicitate de punerea în aplicare a planului de dezvoltare economică, a proiectelor de legi privind controlul asupra Federaţiei consorţiilor agricole, reforma societăţilor pe acţiuni şi altele? Vîntul crizei va bate din nou la Roma?

EUGENIU OBREA

Conferinţa O.S.A.

Opoziţie faţă de propunerea argentineană

Propunerea argentineană de creare a unui Comitet militar interamerican, integrat în cadrul Organizaţiei Statelor Americane, n-are nici o şansă să fie aprobată la actuala conferinţă a miniştrilor de externe ai ţărilor O.S.A. ce se desfăşoară la Buenos Aires.

Acest proiect este considerat de numeroase state ca o propunere de instituţionalizare a unui stat major supranaţional continental, foarte asemănător cu propunerea Washingtonului de creare a aşa-zîselor forţe interamericane de pace. Pentru a fi aprobat, în favoarea proiectului trebuie să voteze două treimi din participanţii reuniţi în capitala Argentinei. Or, Mexicul, Venezuela, Columbia, Chile, Uruguay şi Peru s-au pronunţat deschis împotriva lui, în timp ce alte ţări au ezitat să-şi spună cuvîntul. După cum transmite agenţia FRANCE PRESSE, Statele Unite şi Brazilia, care doresc să creeze un aşa-numit sistem de „securitate colectivă" în America Latină preferă să se abţină pentru a evita un eşec diplomatic. Statele Unite insistă ca această propunere să fie inclusă pe ordinea de zi a conferinţei şefilor de state care va avea loc, probabil, între 14 şi 17 aprilie la Punta del Este.

În legătură cu această problemă, ministrul de externe al Mexicului, Antonio Carrillo Flores, a declarat duminică seara că ordinea de zi a viitoarei conferinţe a şefilor de state din emisfera occidentală, care este pregătită în prezent de un grup de experţi, va fi dominată de problemele economice. Proiectul ordinei de zi urmează să fie completat în luna martie de către un alt grup, probabil de reprezentanţi ai preşedinţilor ţărilor americane, care îşi va desfăşura activitatea la Washington. Problema care va ocupa cea mai mare parte a dezbaterilor, se referă la crearea unui organism economic de integrare.

pe scurt

● **POTRIVIT unui comunicat dat publicităţii la Cairo, unităţi ale forţelor patriotice din Aden au organizat, în regiunea Okbat Hamrir, o ambuscadă împotriva unui grup militar britanic. Un locotenent şi şapte soldaţi au fost ucişi.**

VISCOLE PUTERNICE ÎN ANGLIA

● VISCOLE puternice însoţite de ninsori abundente s-au abătut asupra mai multor regiuni din Anglia. În oraşul Stoke-on-Trent, din Anglia centrală, au fost avariate peste 30 de clădiri. Zăpada a blocat districtul Lake din nordul Angliei. Ninsori abundente au căzut şi în Scoţia centrală.

„LUNAR ORBITER 3"

● *OFICIALITĂŢI ale Laboratorului pentru cercetări spaţiale din Pasadena (California) au anunţat că au fost întîmpinate unele dificultăţi minore în sistemul de transmitere şi captare pe Pămînt a fotografiilor luate de sonda „Lunar Orbiter-3". Aceastea nu sînt însă de natură să întrerupă activitatea aparatelor instalate pe bordul lui „Lunar Orbiter-3", care pînă în prezent a transmis imagini a şapte din cele 12 regiuni probabile în care vor aseleniza cosmonauţii americani. Defecţiunile constatate au determinat o întîrziere în primirea fotografiilor la staţiile terestre.*

S.U.A. — Barbara Beidler (Florida) de 13 ani, autoarea poemului „Gînduri după un bombardament cu napalm asupra localităţilor din împrejurimile Haiphongului" care a stîrnit un val de critici la adresa politicii S.U.A. în Vietnam.

● MINISTRUL de finanţe al S.U.A., Fowler, a anunţat că deficitul balanţei de plăţi americane a fost în anul 1966 de 1 422 000 000 dolari faţă de 1 337 000 000 dolari în anul precedent. El a subliniat că agravarea deficitului balanţei de plăţi se datorează sporirii cheltuielilor militare necesitate de continuarea războiului din Vietnam. Războiul din Vietnam a menţionat el, a grevat balanţa de plăţi a S.U.A., cu 950 milioane de dolari.

FURT DE TABLOURI LA ZURICH

● DIN BIROUL directorului unei firme comerciale din Zürich au fost furate duminică cîteva tablouri de valoare, printre care un Rubens, un Jordaens, un Hodler şi un Daumier. Furtul este apreciat la un milion şi jumătate de franci elveţieni — sumă care reprezintă însă numai valoarea de asigurare a tablourilor, fără a socoti valoarea lor reală. Poliţia elveţiană întreprinde cercetări pentru găsirea tablourilor.

Alegeri în Jamaica

La 21 februarie, peste 500 000 de cetăţeni din Jamaica se vor prezenta în faţa urnelor, pentru a alege, pe o perioadă de cinci ani noul parlament al insulei.

După cum relatează agenţia Reuter, campania electorală s-a caracterizat printr-o atmosferă de tensiune ca urmare a represiunilor poliţieneşti. Au avut loc violente ciocniri între poliţişti şi cetăţeni, în cursul cărora şapte persoane au fost omorîte şi mai multe rănite.

Tulburări asemănătoare au avut loc şi la primele alegeri generale din anul 1962, cînd Jamaica şi-a dobîndit independenţa.

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

„Ecuaţia aderării"

Atunci cînd premierul britanic a întocmit calendarul turneului de sondaj în capitalele ţărilor Pieţei comune, el a situat Bonn-ul, către sfîrşitul operaţiunilor de tatonare. Aceasta părea să indice că, în optica Londrei, etapa vest-germană a sondajelor era socotită facilă, contîndu-se pe premiza unei atitudini favorabile ancorării Angliei la C.E.E. Acum, după terminarea convorbirilor Wilson-Kiesinger se poate afirma însă că aprecierile iniţiale nu s-au devedit exacte. Etapa Bonn a sondajelor primului ministru englez a fost dificilă.

Într-o declaraţie făcută la reîntoarcerea în capitala britanică, Wilson a ocolit amănunte şi s-a mărginit să spună, evaziv: „Convorbirile au fost foarte utile". La Bonn, surse oficiale precizau joi seara, după şedinţa cabinetului vest-german: „S-a conturat limpede concluzia că pînă la aderarea Angliei la Piaţa comună, mai trebuie făcute eforturi răbdătoare". Mai explicit încă, purtătorul de cuvînt al palatului Schaumburg, von Hase, releva: „Sîntem pentru intrarea Marii Britanii în C.E.E., dar nu vrem să jucăm în această afacere rolul buldozerului care deschide drumul".

Apare evident, prin prisma unor asemenea indicii, că Wilson nu a găsit în capitala vest-germană parteneri prea entuziaşti pentru operaţiunea alăturării Angliei la comunitatea „celor şase". Deşi a contrariat o parte a presei engleze, „răceala" Bonn-ului apare explicabilă. În contextul actualei „încălziri" a relaţiilor Bonn—Paris, guvernul vest-german manifestă o firească prudenţă faţă de reacţiile posibile ale Franţei, susceptibilă la orice încercare de a introduce Anglia în Piaţa comună. (De altfel, cancelarul Kiesinger preciza la numai cîteva zile după preluarea funcţiei sale: „Atîta vreme cît Franţa nu doreşte intrarea Angliei în C.E.E., nu avem nici o intenţie să forţăm această chestiune"). În acelaşi timp, insistenţele britanice ca Bonnul să acopere cheltuielile de întreţinere ale trupelor engleze pe Rin nu au contribuit, desigur, la sporirea bunăvoinţei vest-germane pentru mobilurile „aderării britanice" expuse de Wilson. Interlocutorii vest-germani au arătat clar că nu doresc să recurgă la noi poveri bugetare pentru a le uşura pe cele ale Marii Britanii.

Aceştia au fost, pare-se, factorii principali care au determinat răspunsul vag şi foarte puţin încurajator dat la Bonn, premierului britanic. Răspuns pe care o mare parte a presei britanice îl defineşte ca marcînd „primul eşec cu adevărat serios în eforturile lui Wilson de a forţa porţile Pieţei comune" (DAILY EXPRESS).

Dacă nu există destule indicii pentru a aprecia exact proporţiile acestui eşec, în schimb este clar că premierul britanic nu dispune încă de nici un element perfect solid pentru a-şi cristaliza în viitorul apropiat şansele exacte ale aderării Angliei în Piaţa comună.

Între timp dificultăţile se acumulează. După revenirea la Londra din etapa deloc generatoare de optimism de la Bonn, Wilson a fost pus în faţa unui incident cîtuşi de puţin agreabil. E vorba de declaraţiile ministrului comerţului Douglas Jay, care a descris în culorile cele mai sumbre urmările eventualei aderări britanice la clubul „celor şase". Desigur, asemenea evidenţiere a poziţiilor divergente din însăşi guvernul englez, ca şi sondajele de opinie publică din ultimele zile care atestă o opoziţie masivă a englezilor faţă de intrarea ţării în C.E.E., nu sînt de natură să întărească poziţiile lui Wilson în acţiunea „aderare", pe care a iniţiat-o.

În lumina tuturor acestor realităţi, drumul Londrei spre Piaţa comună apare lung, sinuos şi plin de incertitudini.

P. NICOARĂ

însemnări

„Jack cel alb"

Spune-mi te rog, unchiule Remus — a întrebat într-o zi micul Billie — e adevărat că după ce iepuroiul Jack a murit şi cînd iepuraşii lui au crescut ei n-au mai trăit în bună înţelegere, aşa cum era obiceiul în familia lor?

Bătrînul povestitor şi-a îndesat pipa cu tutun, a aprins-o, a tras un fum şi a început:

— Da, s-a întîmplat cam aşa. Printre iepuraşii lui Jack-iepuroiul, era unul de culoare albă numit iepuraşul Jack cel alb. Era un iepuraş foarte rău.

— Ca lupul? — a intervenit micuţul.

— Exact, ceva în genul acesta. Ei bine, acest iepuraş şi-a băgat în cap că era cel mai frumos şi mai talentat iepure din lume, unic şi incomparabil, pentru că blana lui era de un alb imaculat. El îi dispreţuia pe toţi ceilalţi iepuraşi cu blana mai pătată şi, în special pe unul dintre ei care avea blană neagră. Cum îl vedea îl şi lua în primire: „Negriciosule, tu eşti iepure de categoria a doua. N-ai dreptul să mănînci carote şi varză de calitate bună. Şi să nu te prind că locuieşti în apropiere de adăpostul meu!". Aşa îl chinuia iepuraşul Jack cel alb, pe fratele lui cel negru şi-i făcea mii de mizerii. Într-o zi, a mai inventat o opreliştе: i-a interzis „negriciosului" să viziteze casa defunctului lor tată. Un inferior ca tine — zicea el — nu trebuie să calce în casa celebrului iepuroi Jack cel bătrîn.

— Şi după aceea? Nu-i aşa că ceilalţi iepuraşi i-au luat apărarea „negriciosului"? — s-a frămîntat micul Billie.

— Mulţi au vrut, fireşte, să-l apere. Dar, din nenorocire, în pădurea aceea lucrurile erau în aşa fel orînduite, încît dreptatea era întotdeauna de partea lui Jack cel alb.

Unchiul Remus a tăcut cîteva minute, a scos cîţiva cartofi de pe jăratec, i-a dat lui Billie să mănînce şi a înginat:

— Destul pentru astăzi. Şi, oricum, nu-i prea bine ca micuţii să audă înainte de culcare, asemenea poveşti triste.

A doua zi, Billie s-a grăbit spre căsuţa unchiului Remus să asculte sfîrşitul povestirii cu Jack cel alb şi „negriciosul". Dar în locul bătrînului unchi negru, sfătos şi bun, a zărit la intrare doi vlăjgani:

— Spuneţi-mi, vă rog, unde-l pot găsi pe unchiul Remus?

— Să nu te mai prindem că-l cauţi pe nesuferitul ăla de negru! Hai, carăte-ndată de-aici!

Unchiul Remus n-a mai putut termina povestea tristă cu iepuraşul negricios. Sfîrşitul ei l-au scris autorităţile rasiste din statul Alabama. La începutul lui februarie aceste autorităţi au închis casa-muzeu a lui Joel Chandler Harris care a îmbogăţit literatura clasică americană cu minunatele povestiri istorisite micului Billie de unchiul Remus, povestiri pătrunse de un cald umanism şi de repulsie faţă de rasism.

EM. RUCĂR

Doar unul din zece...

Într-un raport trimis preşedintelui Johnson, Comisia pentru drepturi civile a S.U.A. arată că segregaţia în şcolile publice, atît din nordul cît şi din sudul S.U.A., s-a înrăutăţit, deşi de aproape 13 ani Curtea Supremă a S.U.A. a ordonat sancţiuni legislative. Din 10 copii negri de vîrstă şcolară, numai unul studiază în şcolile integrate, se arată în raport. Comisia recomandă preşedintelui să ceară acţiuni legislative energice şi să acorde ajutorul federal necesar pentru a se înlătura discriminarea în şcoli. Ea recomandă, de asemenea, ca în fiecare şcoală să fie trimişi cel puţin un număr de 50 de elevi de culoare.

Un purtător de cuvînt al Casei Albe a anunţat că recomandările comisiei nu au putut fi incluse în legislaţia cu privire la drepturile civile supusă recent Congresului de către preşedintele Johnson, întrucît ele au venit mai tîrziu.

Ancheta de la New Orleans

„Un nou capitol va fi adăugat raportului comisiei Warren privind împrejurările în care a fost asasinat preşedintele Kennedy", a declarat Bernardo Torres, detectiv care a colaborat cu serviciul secret american. El a afirmat că rezultatele anchetei vor fi date în curînd publicităţii. La rîndul său, procurorul districtului Orleans, Garrison, a anunţat că în curînd vor fi operate arestări în lumina dovezilor, care atestă că în oraşul New Orleans a fost pus la cale un complot împotriva fostului preşedinte. Într-un interviu acordat unui corespondent al agenţiei Associated Press, Garrison a declarat că concluziile comisiei Warren privind asasinarea preşedintelui Kennedy, potrivit cărora Lee Oswald ar fi acţionat singur, nu sînt exacte. El socoteşte, de asemenea, greşită şi părerea lui Manchester, autorul cărţii „Moartea unui preşedinte", care a produs multă vîlvă în S.U.A. În timp ce Earl Warren şi Allen Dulles, fostul director al C.I.A., care au susţinut ideea că Oswald a acţionat singur păstrează tăcerea, un alt membru al aceleeaşi comisii, John McCloy menţionează: „Noi nu am stabilit că Oswald a acţionat singur ci am arătat că nu avem probe incontestabile care să demonstreze că el a mai avut şi alţi complici".

„Calypso" într-o nouă expediţie

„La 58 de ani, în toamna vieţii mele, vreau să încredinţez oamenilor, şi în special tineretului, tot ce mi-a dat marea şi tot ce ştiu despre ea" a declarat comandantul Yves Cousteau la îmbarcarea sa pentru o nouă expediţie oceanografică la bordul navei „Calypso". În cele patru luni cît va dura expediţia, comandantul Cousteau şi cei 29 membri ai echipajului său vor efectua cercetări în Golful Aden, de-a lungul Africii orientale, realizînd un număr de 12 filme. Expediţia este dotată cu instalaţii ştiinţifice moderne, printre care un circuit de televiziune interior, sincronizat cu camere plasate sub etravă, camere de luat vederi subacvatice, speciale şi altele.

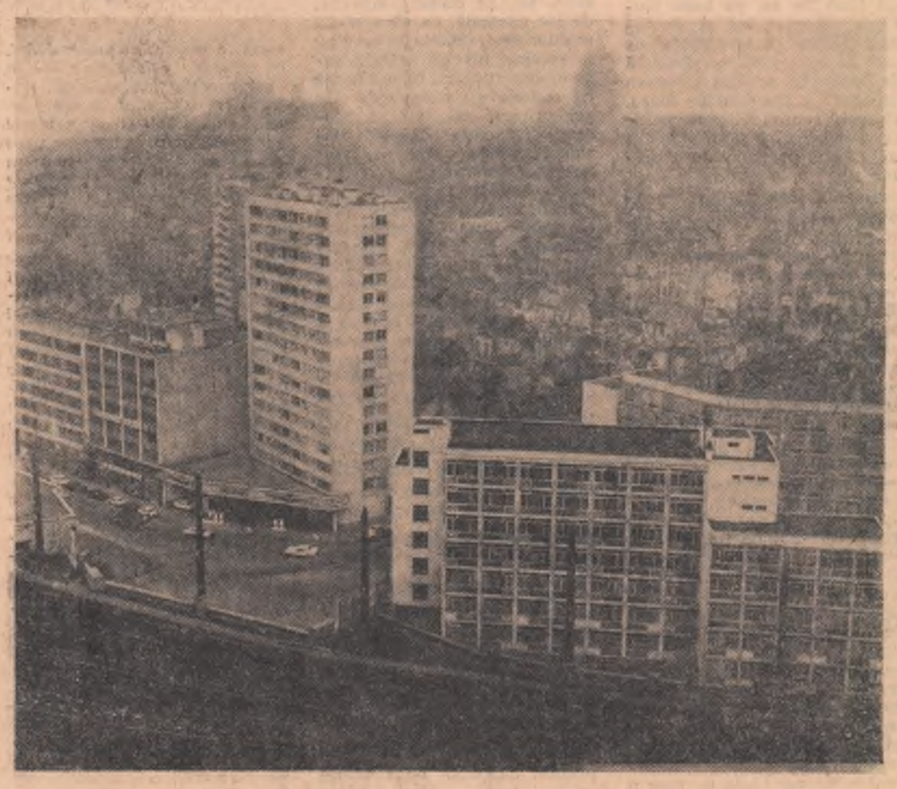

BELGIA. — Imagine din Bruxelles

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".